

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Chmelařem ve věci
žalobkyně: **Xxx**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Dalilou Pelechovou
sídlem Čs. Legii 1364/20, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Xxx**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou JUDr. Sylvou Totkovou Kolderovou
sídlem Pavlova 8, 736 01 Havířov - Město
pro: **výživné manželky**

takto:

- I. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na výživném za období od 10.5.2013 do 31.7.2015 částku ve výši 256.267,--Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žaloba se v části, v níž se žalobkyně na žalovaném domáhala zaplacení výživného za období od 10.5.2013 do 31.7.2015 ve výši 432.926,--Kč, zamítá.**
- III. **Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 118.567,- Kč k rukám JUDr. Sylvy Totkové Kolderové, advokátky se sídlem Pavlova 8, Havířov-Město, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- IV. **Žalobkyně je povinna zaplatit České republice na nákladech řízení částku ve výši 13.018,- Kč na účet Okresního soudu v Novém Jičíně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Procházková

- V. **Žalovaný je povinen zaplatit České republice na nákladech řízení částku ve výši 6.407,-Kč na účet Okresního soudu v Novém Jičíně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 10.5.2013 se žalobkyně domáhala uložení povinnosti žalovanému platit jí na výživu částku 35 000 Kč ode dne podání žaloby ke každému 1. dni v měsíci předem, k rukám žalobkyně. Žalobu odůvodnila tak, že s žalovaným uzavřela manželství dne 27.6.2009, z manželství se v roce 2010 narodilo jedno dítě, xxx. Žalovaný se v březnu 2013 odstěhoval, respektive opustil společnou domácnost a nesdělil žalobkyni, kde bydlí. V březnu a v dubnu jí poslal na účet po 10 000 Kč bez bližší specifikace. Uvedla, že pracuje jako advokátka a jiné příjmy, než z advokátní činnosti nemá. Žalovaný je ředitelem společnosti Axel Group, s.r.o., společníkem společnosti Utopia Design, s.r.o., jednatelem a společníkem společnosti Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o., jednatelem a společníkem společnosti Ingenio development, s.r.o. a majitelem americké firmy Pink Tree Distribution, se sídlem v Seattle. Rovněž podniká jako fyzická osoba pod IČ: 73102954 od 16.1.2002. Žalobkyně předpokládá, že žalovaný dosahuje příjmu okolo 150 000 Kč, a protože má jako manželka právo na stejnou životní úroveň, požaduje, aby žalovaný platil na její výživu částku 35 000 Kč měsíčně. Uvedla, že bydlí s nezletilou dcerou v domě čp. xxx ve Zbyslavicích, který je v společném jmění účastníků, když inkasní poplatky ve výši 5 000 Kč měsíčně a hypotéku na rodinný dům ve výši 18 000 Kč měsíčně platí žalovaný.
2. Žalovaný s k žalobě vyjádřil tak, že nesouhlasí s návrhem žalobkyně, když má zato, že svou vyživovací povinnost k manželce si v plném rozsahu plní. Je pravdou, že žalovaný opustil společnou domácnost v březnu 2013. Přenechal žalobkyni rodinný dům, který je v SJM účastníků s tím, aby jej užívala společně s nezletilou až do konečného vyřešení vypořádání SJM, nejméně do 30.6.2014. Žalobkyně však od 24.5.2013 žije v pronajatém bytě, když svůj úmysl odstěhovat se žalovanému nesdělila. Z rodinného domu si vzala veškeré vybavení a vybavila si tak celý svůj pronajatý byt. Od svého odchodu ze společné domácnosti žalovaný hradil veškeré náklady spojené s bydlením v rodinném domě, a to hypotéku ve výši 18 000 Kč, energie a další výdaje s rodinným domem, to je platby ve výši 2 300 Kč na elektřinu, 1 300 Kč na vodné a stočné za 3 měsíce, 350 Kč za internet, 150 Kč televizní poplatek a půjčku fondu bydlení ve výši 500 Kč měsíčně. Tuto částku žalovaný zasílá na účet, ke kterému žalobkyně má dispoziční právo, když od svého odchodu na tento účet zasílal 35 000 Kč a žalobkyně tyto prostředky vybírala na úhradu shora uvedených plateb, případně z tohoto účtu platby ve prospěch věřitelů odcházely na základě trvalých příkazů. Celkem platby na dům a s ním související výdaje činily okolo 21 000 Kč a částka zbývající ve výši 14 000 Kč byla určena na výživu nezletilé a výživu manželky. Na uvedený účet žalovaný vždy za dobu společného soužití zasílal veškeré prostředky, které ze své činnosti získal a s těmito bylo hospodářeno a hrazeny potřeby rodiny. Žalovaný takto hradil platby až do května 2013 a od června 2013 hradí výživné na nezletilou dceru ve výši 5 000 Kč na účet žalobkyně a částku 27 000 Kč na výše uvedený účet, kde prostředky žalobkyně vybírá. Kromě těchto plateb žalovaný žalobkyni přenechal k bezplatnému užívání motorové vozidlo BMW ve vlastnictví společnosti, v níž je jednatelem, telefon a notebook. Pokud se týká tvrzení žalobkyně, že žalovaný má příjmy ve výši 150 000 Kč měsíčně, pak se jedná o nepravdivé tvrzení. Žalobce uvedl, že je společníkem a jednatelem společnosti Utopia design, s.r.o., když však nepobírá žádné odměny jednatele a zisk společníků není rozdělován, společnosti Ingenio development, s.r.o., kde je 50 % společníkem a jednatelem, společnost nevykazuje žádnou činnost a daňové příznání je nulové, společnosti Pink

Tree LLC, kde je 100 % společníkem, tato společnost však nevyvíjí žádnou činnost a nepodává žádné daňové přiznání a společnost Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. kde je 40 % společníkem a jednatelem, kdy daňové přiznání za rok 2012 bylo nulové, když společnost vznikla v listopadu 2012. Uvedl, že je zaměstnán u společnosti Respiro Upcycled Alchemy. Pokud jde o společnost Axel Group, tak pro tuto společnost vykonává činnost jako podnikající fyzická osoba na základě mandátní smlouvy, když příjmy ze závislé činnosti a příjmy z činnosti pro Axel Group se odrážejí v daňovém přiznání žalovaného. Žalovaný tak podle svých tvrzení má jediný příjem a to příjem z činnosti fyzické osoby podnikatele a ze zaměstnaneckého poměru u společnosti Respiro Upcycled Alchemy. Dále uvedl, že přestože žalobkyně opustila bydlení v rodinném domě na adrese trvalého bydliště, hradí i nadále společné závazky účastníků a náklady rodinného domu, který není obýván. Zbývající částka ve výši 5 500 Kč je poskytována žalobkyni pro její potřeby. Uvedl, že od května 2013 má výdaje spojené s bydlením, kdy hradí nájemné ve výši 12 000 Kč, přičemž v květnu 2013 uhradil k rukám žalobkyně částku 35 000 Kč, od června 2013 hradí pravidelně měsíčně 27 000 Kč a již nebylo v jeho majetkových možnostech přispívat více. Na výživné nezletilé hradí 5 000 Kč měsíčně a také další potřeby nezletilé, na které vynakládá cca 2 000 Kč měsíčně, například oblečení, hračky a podobně, a v době, kdy je realizován styk s nezletilou, zajišťuje rovněž její další výživu, trávení volného času, hradí školkovné a podobně. Od června 2013 bydlí žalovaný ve společné domácnosti se svou přítelkyní xxx. Dále žalovaný namítal, že žalobkyně v souvislosti s řízením o výchovu a výživu nezletilé uvedla, že jako advokátka dosahovala příjmu okolo 30 000 Kč, když však ukončila činnost advokátky v květnu 2013 a nyní pracuje jako právník na krajském úřadě. V případě, že příjem ze současného zaměstnání je nižší než 30 000 Kč, pak podle žalovaného je nutno tuto skutečnost hodnotit tak, že žalobkyně se vzdala bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání, či výdělečné činnosti. Žalovaný má za to, že svou vyživovací povinnost k žalobkyni, jako své manželce, plní řádně a v rozsahu, jež jeho majetkové možnosti překračují, a to s cílem zajistit žalobkyni, jako matce nezletilé dcery, dobrou životní úroveň, nezatěžovat ji povinnými platbami, a především pak udržet společný majetek. Žalovaný má dokonce za to, že vzhledem k jemu prováděným platbám je jeho životní úroveň nižší než u žalobkyně, která ze svého příjmu hradí toliko náklady bydlení. Z výše uvedených důvodů má žalovaný za to, že návrh žalobkyně není po právu a žalovaný svou vyživovací povinnost plnil a plní beze zbytku, požadované výživné pak neodpovídá kritériím zákona o rodině, to je odůvodněným potřebám žalobkyně, jakož i schopnostem, možnostem a majetkovým poměrům žalovaného. Dále má žalovaný za to, že výživné není možné přiznat, neboť by to bylo v rozporu s dobrými mravy. V tomto směru namítl, že žalovaný sám výlučně zajišťuje udržení společného majetku účastníků a výlučně hradí společné závazky účastníků a jinak se na uspokojování potřeb žalobkyně podílí (to je zajišťuje užívání vozu, telefonu, notebooku, hrazení domény, spravování webových stránek, úhrady dluhů žalobkyně z podnikání). Rozpor s dobrými mravy rovněž spatřuje ve skutečnosti, že žalobkyně bezdůvodně opustila rodinný dům, který jí byl s nezletilou přenechán do výlučného užívání do doby vyřešení majetkových vztahů účastníků po rozvodu manželství, tedy po celou dobu, kdy by účastníci byli manžely a trvala by vyživovací povinnost manželů. Později žalovaný doplnil, že mu žalobkyně byla opakovaně nevěrná s více muži, což mělo být důvodem toho, proč spolu přestali účastníci intimně žít. Žalovaný také doplnil tvrzení stran přiznání výživného v rozporu s dobrými mravy v tom směru, že jej žalobkyně fyzicky napadala. Žalovaný dále doplnil tvrzení, že žalobkyně snížila výši záloh na energie předmětného domu v SJM účastníků, a proto žalovaný musel následně doplácet vysoké doplatky, a sice za rok 2012 částku 15 000 Kč a za rok 2013 částku 9 000 Kč.

3. Usnesením vydaným dne 17.4.2014 při jednání soudu bylo řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby zastaveno v části, v níž se žalobkyně domáhala výživného manželky ve výši 10 000 Kč měsíčně za dobu od 10.5.2013 do 31.7.2013, a to vzhledem k tomu, že od 1.8.2013 začala žalobkyně pracovat jako zaměstnanec a její příjem je odlišný od okamžiku, kdy byla podávána žaloba. Dne 4.7.2014 pak bylo řízení z důvodu částečného zpětvzetí žaloby zastaveno, a to co do částky 10 000 Kč měsíčně od 1.8.2013 do budoucna a zároveň byla připuštěna změna žaloby učiněná dne

19.6.2014. Důvodem tohoto postupu byla nesprávná formulace žalobkyně při částečném zpětvzetí při jednání dne 17.4.2014, při němž bylo řízení zastaveno za dobu od 10.5.2013 do 31.7.2013, následně však dne 19.6.2014 žalobkyně upřesnila, že zpětvzetí se mělo vztahovat na období od 1.8.2014 do budoucna o částku 10 000 Kč měsíčně a za období od 10.5.2013 do 31.7.2013 měla zůstat žaloba v původní výši. Předmětem řízení po tomto rozhodnutí soudu tak bylo výživné manželky ve výši 35 000 Kč měsíčně od 10.5.2013 do 31.7.2013 a od 1.8.2013 dále ve výši 25 000 Kč měsíčně.

4. Podáním ze dne 4.8.2015 vzala žalobkyně žalobu částečně zpět, a to v celé výši od 1.8.2015 do budoucna z důvodu doporučení znalce, který vypracovával znalecký posudek ve věci úpravy rodičovské zodpovědnosti, že majetkové spory rodičů se negativně promítají do sporu o nezletilou dceru účastníků. O částečném zpětvzetí rozhodl soud při jednání dne 3.9.2015, když řízení zastavil v části, ve které se žalobkyně domáhala na žalovanému zaplacení výživného za období od 1.8.2015 dále. Předmětem řízení tak zůstalo výživné ve výši 35 000 Kč měsíčně za dobu od 10.5.2013 do 31.7.2013 a ve výši 25 000 Kč měsíčně za dobu od 1.8.2013 do 31.7.2015, tj. v celkové výši 689 193 Kč.
5. Po provedeném dokazování zjistil soud z jednotlivých důkazů následující skutečnosti:
 6. Z rodného listu xxx vyplývá, že se narodila xxx z otce xxx a matky xxx. Z oddacího listu účastníků vyplývá, že manželství účastníků bylo uzavřeno 27.6.2009. Z rozsudku zdejšího soudu ze dne 1.11.2016, č.j. 12 C 192/2013 - 26, vyplývá, že manželství účastníků bylo pravomocně rozvedeno dne 2.12.2016. Z rozsudku zdejšího soudu ze dne 15.6.2016 vyplývá, že mezi rodiči byla schválena dohoda o výchově a výživě nezletilé, přičemž dítě bylo svěřeno do střídavé péče rodičů a žalovaný se zavázal přispívat na výživné částkou 4 000 Kč měsíčně a žalobkyně částkou 2 000 Kč měsíčně.
 7. Ze shodných tvrzení účastníků vyplývá, že od června 2013 do března 2014 posílal žalovaný na nezletilou částku 5 000 Kč na osobní účet žalované, od dubna 2014 tuto částku snížil na 3 500 Kč. Dále bylo učiněno nesporným, že žalobkyně vybrala v roce 2012 ze společného účtu 70 000 Kč.
 8. Ze zprávy Magistrátu města Ostravy, Odboru sociálních věcí, ze dne 21.6.2013, vypracované pro účely opatrovnického řízení, vyplývá, že žalobkyně vykonávala advokátní praxi, její příjem činil cca 30 000 Kč měsíčně a momentálně je bez příjmu, když 26.5.2013 byla nucena uzavřít kancelář. Žalovaný svůj příjem neuvedl. Nezletilá navštěvovala mateřskou školku v Olbramicích, kde poplatek činil 800 Kč měsíčně, přičemž žalobkyně sdělila OSPOD, že se nezdržuje na adrese trvalého bydliště, ale přestěhovala se s dcerou do Ostravy. Od 24.5.2013 žije žalobkyně s dcerou v bytové jednotce o velikosti 3 + 1, kde náklady na domácnost činí nájemné 8 000 Kč měsíčně a služby 1 000 Kč měsíčně. Dále ze zprávy vyplývá, že žalobkyně sdělila, že 26.5.2013 musela přerušit advokátní činnost vzhledem k časté nemocnosti nezletilé xxx, když se jednalo o běžné dětské nemoci, které se začaly vyskytovat po jejím nástupu do mateřské školy. Uvedla, že v tuto chvíli jí finančně vypomáhá její otec. Žalovaný bydlel v době šetření OSPOD v bytě v Ostravě, kde jeho náklady měly představovat nájem ve výši 10 000 Kč a 2 000 Kč za služby.
9. Ze smlouvy o nájmu bytu ze dne 17.5.2013 vyplývá, že žalovaná, coby nájemce, uzavřela s RPG Byty, s.r.o., coby pronajímatelem, smlouvu o nájmu bytu č. 5, o velikosti 1 + 3 v budově čp. xxx na ulici Doktora Malého v Ostravě, a to na dobu určitou, od 1.6.2013 do 31.5.2016, přičemž nájemné bylo sjednáno ve výši 5 890 Kč a výše plnění, jejichž poskytování je spojené s užíváním bytu a společných prostor v domě ve výši 3 110 Kč měsíčně. Po dobu 12 měsíců, a to od 1.6.2013 do 31.5.2014, byla nájemci poskytnuta sleva ve výši 800 Kč, přičemž po této slevě činí nájemné celkem 5 090 Kč.

10. Z oznámení skutečnosti, které brání ve vykonávání advokacie, vyplývá, že žalobkyně žádala o pozastavení výkonu advokacie z osobních důvodů od 26.5.2013.
11. Z přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2012 žalobkyně vyplývá, že žalobkyně měla základ daně zaokrouhlený na celá 100 Kč dolů ve výši 152 100 Kč, když její celkové příjmy činily 272 901 Kč, výdaje 120 783 Kč a rozdíl mezi příjmy a výdaji pak 152 118 Kč.
12. Z přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2013 žalobkyně (z přílohy č.1) vyplývá, že její příjmy z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti v roce 2013 byly ve výši 106 009 Kč a výdaje z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti byly ve výši 48 972 Kč, rozdíl mezi příjmy a výdaji činil 57 037 Kč, přičemž dílčí základ daně z příjmu činil 64 892 Kč.
13. Ze zprávy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 30.9.2013 vyplývá, že výše příjmu žalobkyně za měsíce srpen a září 2013 byla v průměrné výši 17 072 Kč. Ze zprávy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 25.8.2014 pak vyplývá, že průměrný příjem žalobkyně za rok 2013 byl 19 015,20 Kč, za období leden až červenec 2014 to bylo 20 774,10 Kč. Z doplněné zprávy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 7.3.2016 vyplývá, že průměrný měsíční příjem žalobkyně za období srpen 2014 až prosinec 2014 byl ve výši 21 598,60 Kč a za období od ledna 2015 do července 2015 ve výši 20 524,7 Kč.
14. Ze smlouvy o úvěru vyplývá, že GE Money Bank poskytla žalobkyni úvěr ve výši 250 000 Kč s roční úrokovou sazbou 9,10 % s výši řádné měsíční splátky ve výši 5 201,73 Kč, a to dne 24.6.2011. Z výpisu k úvěrovému účtu (přehledu transakcí) pak vyplývá, že žalobkyně platila tento úvěr od 25.11.2011 až do 25.11.2013 ve výši 5 501,73 Kč měsíčně.
15. Ze smlouvy o půjčce ze dne 12.10.2012 vyplývá, že žalobkyně a společnost Utopia design, s.r.o. za účasti žalovaného uzavřeli smlouvu o půjčce. Podle této smlouvy žalobkyně uzavřela smlouvu o úvěru ve výši 250 000 Kč u GE Money Bank, když tuto částku pak půjčila za stejných podmínek společnosti Utopia design, s.r.o., a ta se zavázala splátky ve výši 5 502 Kč měsíčně, počínaje listopadem 2012 platit bezhotovostním převodem na bankovní účet žalobkyně.
16. Ze smlouvy č. 43104556 o poskytnutí úvěru z prostředku Státního fondu rozvoje bydlení vyplývá, že Státní fond rozvoje bydlení a žalobkyně uzavřeli smlouvu o úvěru na částku 300 000 Kč s úrokovou sazbou ve výši 2 % ročně, přičemž po dobu odkladu činí měsíční splátka 500 Kč, když odklad byl povolen na 120 měsíců. Po uplynutí doby odkladu činí měsíční anuitní splátka 2 760 Kč. Smlouva byla uzavřena dne 1.11.2010. Smlouva byla poskytnuta na základě žádosti o úvěru pro mladé rodiny, kde bylo dokládáno potvrzení o výši pracovního příjmu žalované, coby advokátní koncipientky, když její průměrný čistý měsíční příjem za posledních 6 měsíců v Kč činil 34 891 Kč. Dle dohody o ručení byl ručitelem žalované pan xxx.
17. Z účastnického výsledku žalobkyně vyplynulo, že na přelomu roku 2011/2012 si žalovaný našel milenkou a rok 2012 byl tedy postižen tím, že byla krize po finanční stránce a manžel prohluboval svůj vztah s milenkou. Manželovi krachovala firma Utopia design, proto si od ní půjčoval peníze, když zároveň žalobkyně musela pracovat, a vyvrcholilo to tím, že v březnu 2013 žalovaný k milence odešel. V zimě 2012/2013 byla dcera účastníků neustále nemocná, střídaly se u ní respirační onemocnění, takže s ní byla žalovaná stále doma, nemohla být v kanceláři, přišla o klienty, a proto musela kancelář zavřít. Hledala si práci tak, aby odpovídala její kvalifikaci a zároveň ji skloubila s tím, že dcera byla často nemocná. Připustila, že měla k dispozici v pondělí a ve středu na půl den paní xxx, která dceru hlídala, ale následně jí žalovaný toto zakázal. Uvedla, že její příjem v současnosti je nižší, okolo 20 000 Kč hrubého. Před tím měla vysokou mateřskou a vysokou rodičovskou, okolo 11 500 Kč měsíčně a zároveň pracovala po nocích. Zdůraznila, že neměla

žádný poměr a manželovi byla vždy věrná. Dále uvedla, že z organizačních důvodů nebyla schopna zvládnout, aby mohla vyzvedávat dceru ve školce kolem 15:00 hodiny a zároveň pracovat na klasičtí osmihodinovou pracovní směnu, přičemž dceru odmítli ve školce ve Zbyslavicích, nevzali ji ani na odvolání, takže si zajistila mateřskou školku v Olbramicích, avšak tam musela dceru vyzvedávat kolem 15:00 hodiny, což z časového hlediska nemohla stihnout. Proto zvolila přestěhování se do Ostravy, kde má pomoc prarodičů, když velmi blízko bydliště má i školku a práci a může flexibilně reagovat například, když jí ze školky volají, aby pro dceru přišla. Uvedla, že v době roku 2010 až 2012, kdy si jakožto advokát přivydělávala k rodičovské, tak její příjem mohl být okolo 14 000 Kč měsíčně. Pokud někde bylo uváděno, že jako advokát vydělá okolo 30 000 Kč měsíčně, tak toto popřela, neboť sociální pracovníci, která se na to ptala, uvedla celkový příjem, tedy příjem nejen z advokátní činnosti, ale také včetně rodičovské a včetně financí, které má k dispozici žalobkyně od svého otce. Její otec jí finančně dost vypomáhal, počínaje hypotékou na dům, dále pak finanční analýzou firem manžela. Vždy, když peníze potřebovala, tak jí je otec dal. Uvedla, že je pravdou, že si odvezla vybavení z domu, ovšem jednalo se o vybavení, které nabyla před uzavřením manželství. Pokud se týká vědomosti o příjmech, tak ty měla od manžela, že má příjem 65 000 Kč u Axel Group, o provizích věděla od svého otce, který prováděl manželovi finanční analýzu, a i s provizemi měl být příjem manžela okolo 90 000 Kč. Dále čerpala z informací ve vztahu k manželově životní úrovni, věděla, že založil několik společností, nebo že pro ně pracuje. Uvedla, že v manželově společnosti Utopia design půjčila částku 250 000 Kč, na které si sama musela půjčit u GE Money Bank, dále pomáhala manželovi splácet dluhy, když například prohrál soudní spor, kdy na nákladech musel zaplatit 100 000 Kč, tak mu dokonce půjčovala na platy zaměstnanců firmy Utopia design. Uvedla, že žalovaný rovněž propagoval české firmy na americkém a kanadském trhu, zboží těchto firem přivezl do skladu v Seattlu. V USA se pak konaly veletrhy, kterých se účastnil, nabízel zboží, pomáhal propagovat firmy. Uvedla, že ví, že expanduje, že je úspěšný a deklaruje to na internetových stránkách. I přes její nesouhlas postavil na půl se sousedem plot v celkové hodnotě 160 000 Kč, okolo jejich domu prováděl terénní úpravy, koupil si motorku, velmi drahý foťák Nikon, kolo, s dcerou byl dvakrát na dovolené, dokonce otci nabízel, ať jede s dcerou na dovolenou do zahraničí, že to zaplatí. Pokud se týká důvodů pozastavení výkonu advokacie, tak uvedla osobní důvody, kterými bylo to, že nezletilá byla často nemocná, musela se jí hodně věnovat a nemohla se na plno věnovat advokacii. Dále uvedla, že pokud se týká dojezdu z Ostravy do Olbramic na jaře a v létě se to dá zajet za půl hodiny, ale v zimě to je hodina, i více a někdy to nejde vůbec, neboť se jedná o oblast Oderských vrchů a dojezdové podmínky jsou velmi špatné. Také uvedla, že školku pro dceru změnila hned s nástupem do práce od srpna, počítala s tím, že na úřadu bude pevná pracovní doba, později se dozvěděla, že je možná pružná pracovní doba. Tu práci hledala především proto, aby mohla v případě nemoci jít na nemocenskou s dítětem. Uvedla, že záznamy o onemocnění dcery jsou u lékaře jen částečně, částečně nikoliv, neboť několikrát si pouze s lékařkou telefonovaly o tom, který sirup vyměnit za který. Dále uvedla, že to, co vydělala, manželovi odevzdávala, nechala si jen něco na nákupy. Měla přístup k hypotečnímu účtu, tam ale nebylo nic, až do okamžiku, kdy žalovaný nastoupil u společnosti Axel Group. Ze začátku jí žádné peníze nedával, až posléze začal posílat a ona z toho vybrala 10 000 Kč na domácnost. Připustila, že si na začátku roku 2013 nechala prodloužit vlasy za 12 550 Kč, na což jí tuto částku daroval otec. Ten jí také zval do divadla a na koncerty. Také připustila, že požádala žalovaného o zaplacení částky 3 000 Kč, kterou měla povinnost platit ČAK, stejně jako částky 30 000 Kč.

18. Z přiznání k dani z příjmu fyzických osob žalovaného za zdaňovací období 2012 vyplývá, že příjmy žalovaného činily 703 721 Kč, výdaje související s příjmy pak 520 818 Kč. Rozdíl mezi příjmy a výdaji činil 182 903 Kč. Z potvrzení o zdanitelných příjmech a závislé činnosti a z funkčních požitků, sražených zálohách na daň a daňové zvýhodnění za období od 1.1.2012 do 31.12.2012 vyplývá úhrn příjmu ze závislé činnosti a z funkčních požitků žalovaného ve výši 20 000 Kč, úhrn pojistného zaměstnavatele z příjmu ve výši 6 800 Kč a základ daně ve výši 26 800 Kč.

19. Z přiznání k dani z příjmu fyzických osob žalovaného za zdaňovací období 2013 vyplývá, že příjmy žalovaného činily 1 694 204 Kč a výdaje související s příjmy pak 1 577 643 Kč, když rozdíl mezi příjmy a výdaji činil 116 561 Kč.
20. Z mandátní smlouvy ze dne 1.6.2012 uzavřené mezi Elora Group, s.r.o a žalovaným vyplývá, že žalovaný se zavázal, že bude pro společnost Elora Group, s.r.o. vykonávat jeho jménem a na jeho účet potřebné úkony z oblasti procesního a oblastního řízení společností Elora Group, s.r.o., za což přísluší odměna ve výši 65 000 Kč měsíčně. Uvedená cena je bez daně z přidané hodnoty.
21. Z mandátní smlouvy ze dne 1.2.2013 uzavřené mezi Elora Group, s.r.o. a žalovaným vyplývá, že žalovaný se zavázal pro společnost Elora Group, s.r.o. vykonávat jeho jménem a na jeho účet potřebné úkony z oblasti procesního a obchodního řízení společnosti Elora Group, s.r.o., a to za odměnu ve výši 20 000 Kč měsíčně, a to bez daně z přidané hodnoty.
22. Z mandátní smlouvy ze dne 1.2.2013 uzavřené mezi Axel Group s.r.o. a žalovaným vyplývá, že žalovaný se zavázal pro společnost Axel Group s.r.o. vykonávat jeho jménem na jeho účet potřebné úkony z oblasti procesního a obchodního řízení společnosti Axel Group s.r.o., a to za odměnu ve výši 45 000 Kč měsíčně. Dále se Axel Group s.r.o. zavázala hradit žalovanému paušální částku ve výši 6 000 Kč měsíčně jako paušální cestovní náhrady a dále cestovní náhrady v zákonné výši odpovídající reálným nákladům, nutným k realizaci předmětu smlouvy a dále se Axel Group s.r.o. zavázala hradit 1 000 Kč jako kompenzaci nákladů na telefon. Všechny ceny jsou uvedeny bez daně z přidané hodnoty.
23. Z mandátní smlouvy ze dne 1.1.2014 uzavřené mezi Axel Group s.r.o. a žalovaným vyplývá, že žalovaný se zavázal pro společnost Axel Group s.r.o. vykonávat jeho jménem na jeho účet potřebné úkony z oblasti procesního a obchodního řízení společnosti Axel Group s.r.o., a to za odměnu ve výši 65 000 Kč měsíčně. Dále se Axel Group s.r.o. zavázala hradit žalovanému paušální částku ve výši 6 000 Kč měsíčně jako paušální cestovní náhrady a dále cestovní náhrady v zákonné výši odpovídající reálným nákladům, nutným k realizaci předmětu smlouvy a dále se Axel Group s.r.o. zavázala hradit 1 000 Kč jako kompenzaci nákladů na telefon. Všechny ceny jsou uvedeny bez daně z přidané hodnoty.
24. Žalovaný v průběhu let 2013, 2014 fakturoval dle shora uvedených mandátních smluv společností Elora Group, s.r.o. a Axel Group s.r.o. následujícími fakturami, které byly provedeny k důkazům: Faktura – 2012 – 0002 – ze dne 3.8.2012 (Elora) – na částku 79 463,54 Kč (65 000 + náklady 14 463 bez DPH), Faktura – 2012 – 0003 – ze dne 7.9.2012 (Elora) – na částku 87 347 Kč (65 000 + náklady 22 347 z DPH), Faktura – 2012 – 0004 – ze dne 3.10.2012 (Elora) – na částku 79 111,67 Kč (65.000 + náklady 14 112 bez DPH), Faktura – 2012 – 0005 – ze dne 5.11.2012 (Elora) – na částku 97.301,38 Kč (65.000 + náklady 16.083+ DPH), Faktura – 2012 – 0015 – ze dne 2.12.2012 (Elora) – na částku 98 984,72 Kč (65 000 + náklady 18 486+ DPH), Faktura – 2013 – 0001 – ze dne 9.1.2013 (Elora) – na částku 87 725 Kč (65 000 + náklady 7 500+ DPH), Faktura – 2013 – 0003 – ze dne 4.2.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0009 – ze dne 4.3.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0011 – ze dne 6.4.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0014 – ze dne 30.4.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0017 – ze dne 31.5.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0020 – ze dne 30.6.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0023 – ze dne 31.7.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0025 – ze dne 31.8.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0027 – ze dne 30.9.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20.000 + DPH), Faktura – 2013 – 0030 – ze dne 31.10.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Procházková

(20.000 + DPH), Faktura – 2013 – 0034 – ze dne 30.11.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20.000 + DPH), Faktura – 2013 – 0039 – ze dne 30.12.2013 (Elora) – na částku 24 200 Kč (20.000 + DPH), Faktura – 2013 – 0002 – ze dne 11.2.2013 (Axel) – na částku 63 358,43 Kč (45 000 + náklady 7.362,34 + DPH), Faktura – 2013 – 0010 – ze dne 4.3.2013 (Axel) – na částku 73 495,04 Kč (45.000 + náklady 15.739 + DPH), Faktura – 2013 – 0012 – ze dne 6.4.2013 (Axel) – na částku 62 920 Kč (45 000 + náklady 7 000 + DPH), Faktura – 2013 – 0013 – ze dne 30.4.2013 (Axel) – na částku 67 010,85 Kč (45 000 + náklady 10 380 + DPH), Faktura – 2013 – 0018 – ze dne 31.5.2013 (Axel) – na částku 63 825 Kč (45 000 + náklady 7 748,17 + DPH), Faktura – 2013 – 0019 – ze dne 30.6.2013 (Axel) – na částku 71 972,79 Kč (45 000 + náklady 14 481 + DPH), Faktura – 2013 – 0022 – ze dne 31.7.2013 (Axel) – na částku 63 825 Kč (45 000 + náklady 7 748,17 + DPH), Faktura – 2013 – 0024 – ze dne 31.8.2013 (Axel) – na částku 71 944,38 Kč (45 000 + náklady 14 458 + DPH), Faktura – 2013 – 0022 – ze dne 30.9.2013 (Axel) – na částku 92.867,89 Kč (46.157 + náklady 30 593 + DPH), Faktura – 2013 – 0029 – ze dne 31.10.2013 (Axel) – na částku 63 848 Kč (45 000 + náklady 7 767,12 + DPH), Faktura – 2013 – 0035 – ze dne 30.11.2013 (Axel) – na částku 66 728,60 Kč (45 000 + náklady 10 147,60 + DPH), Faktura – 2013 – 0038 – ze dne 30.12.2013 (Axel) – na částku 66 357,31 Kč (45 000 + náklady 9 840+ DPH), Faktura – 2014 – 0002 – ze dne 31.1.2014 (Axel) – na částku 90 000,38 Kč (65 000 + náklady 10 380,48 + DPH), Faktura – 2014 – 0003 – ze dne 28.2.2014 (Axel) – na částku 93 946,34 Kč (65 000 + náklady 12 641,60 + DPH), Faktura – 2014 – 0002 – ze dne 31.1.2014 (Axel) – na částku 93 437,69 Kč (65 000 + náklady 12 221,23 + DPH), Faktura – 2014 – 0002 – ze dne 31.1.2014 (Axel) – na částku 95 761,14 Kč (65 000 + náklady 14 141,44 + DPH).

25. Ze zprávy Axel Group, s.r.o. ze dne 8.10.2013 vyplývá, že žalovaný není zaměstnancem společnosti Axel Group, s.r.o.
26. Ze sdělení společnosti Axel Group, s.r.o. (nedatovaného) vyplývá, že odměny jejich obchodních zástupců se pohybují ve výši 20 – 60 000 Kč měsíčně a jsou vypláceny jako hrubá mzda ze zaměstnaneckého poměru. Žalovanému je za činnost pro jejich společnost vyplácena odměna ve výši 45 000 Kč na základě fakturace, v roce 2013 mu na odměnách bylo vyplaceno 495 000 Kč, plus náklady na cestovné a telefon. Provizní systém odměn není nastaven.
27. Ze sdělení společnosti Elora Group, s.r.o. ze dne 18.12.2013 vyplývá, že žalovanému platili na základě měsíční fakturace, a to částku 20 000 Kč bez DPH, ke dni podání zprávy tak za rok 2013 bylo vyfakturováno a zapláceno 220 000 Kč bez DPH žalovanému. Žádný provizní systém s žalovaným není nastaven.
28. Z přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti Respiro Upcycled Alchemy s.r.o. za období roku 2012 vyplývá základ daně ve výši méně 231 775 Kč. Z výkazu zisku a ztráty ve zjednodušeném rozsahu společnosti Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. ke dni 31.12.2012 vyplývá provozní výsledek hospodaření méně 225 000 Kč a výsledek hospodaření před zdaněním na částku – 232 000 Kč. Podle rozvahy ve zjednodušeném rozsahu ke dni 31.12.2012 společnosti Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. vyplývá výsledek hospodaření běžného účetního období ve výši – 231 000 Kč.
29. Ze zprávy společnosti Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. ze dne 5.6.2014 vyplývá, že žalovaný je od 1.11.2012 společníkem a jednatelem této firmy, je zaměstnaný u výše uvedené firmy a nebyly mu v roce 2013 vyplaceny žádné odměny. Dalšími společníky jsou Pavel Krpec a Zdeněk Navrátil. Za rok 2013 je firma ve ztrátě, a proto nebyly vypláceny žádné podíly na zisku.
30. Z přiznání k dani z příjmu právnických osob za období roku 2011 společnosti Utopia design, s.r.o. vyplývá výsledek hospodaření společnosti ke dni 31.12.2011 ve výši 12 612 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Procházková

31. Z potvrzení společnosti Utopia design, s.r.o. ze dne 8.10.2013 vyplývá, že žalovaný je společníkem a jednatelem firmy, není zaměstnaný a nemá vyplácené podíly na zisku z důvodu nízké výše zisku.
32. Ze sdělení společnosti Utopia design, s.r.o. ze dne 16.12.2013 a ze dne 5.6.2014 vyplývá, že od 1.7.2013 žalovaný je jediným společníkem a jednatelem firmy, není zaměstnaný a nebyly mu vypláceny žádné odměny v roce 2013. Od 19.11.2012 do 1.7.2013 byl druhým společníkem firmy pan xxx, který vložil do firmy obchodní podíl ve výši 40 000 Kč a tento obchodní podíl mu byl k 1.7.2013 při odchodu z firmy opět vrácen. Žádné odměny, ani podíly ze zisku mu nebyly vypláceny.
33. Ze smlouvy o převodu části obchodního podílu ze dne 14.11.2012 vyplývá, že žalovaný převedl část svého obchodního podílu v obchodní společnosti Utopia design, s.r.o. na xxx ve výši 40 000 Kč a tento uvedenou část obchodního podílu přebíral. Dohodnutá úplata za převod části obchodního podílu činí 100 Kč. Ze smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 27.6.2013 vyplývá, že xxx převedl na žalovaného část obchodního podílu, kdy tento obchodní podíl má velikost 20 % a je s ním spojen zcela do základního kapitálu společnosti ve výši 40 000 Kč, a to za úplatu ve výši 40 000 Kč.
34. Z nedatovaného sdělení společnosti Utopia design, s.r.o. vyplývá, že společnost (Santa manta) nevykazuje od roku 2009 žádnou činnost, nebyla podávána daňová přiznání, jedná se o mrtvou společnost. Santa manta je z tohoto důvodu nekontaktní, sídlo společnosti fakticky neexistuje. Společnost bude formálně zrušena. Podepsán je žalovaný, a to i za Utopia design.
35. Ze sdělení společnosti Ingenio development, s.r.o. ze dne 7.4.2014 a ze dne 5.6.2014 vyplývá, že žalovaný je od 23.12.2008 společníkem a jednatelem společnosti, není zaměstnaný u této společnosti, nebyly mu vypláceny žádné odměny v roce 2013, společnost v současné době nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost. Od 23.12.2008 je druhým společníkem firmy pan xxx, rovněž jemu žádné podíly ze zisku nebyly vypláceny.
36. Z výdajového pokladního dokladu ze dne 28.6.2012 vyplývá, že xxx vyplatil xxx částku ve výši 497 000 Kč.
37. Z výpisu hypotečního účtu vyplývá, že žalovaný převedl na uvedený účet dne 14.1.2013 částku 35 000 Kč, dne 16.2.2013 částku 35 000 Kč, dne 14.3.2013 částku 35 000 Kč, dne 15.4.2013 částku 35 000 Kč, dne 15.5.2013 částku 28 000 Kč, dne 15.6.2013 částku 23 500 Kč, dne 16.7.2013 částku 23 500 Kč, dne 16.8.2013 částku 27 000 Kč, dne 16.9. 2013 částku 27 000 Kč, dne 15.10.2013 částku 27 000 Kč. Z tohoto výpisu z účtu vyplývají i pravidelné platby na hypotéku ve výši cca 18 800 Kč, platba SFRB ve výši 500 Kč, platba na pojištění nezletilé 350 Kč, záloha ČOV ve výši 160 Kč, elektřina ve výši 2 850 Kč (snížená od června 2013 na 850 Kč) a televizní poplatky ve výši 135 Kč.
38. Z výpisu z účtu za říjen a listopad 2014 vyplývá, že na hypoteční účet byla převedena částka 22 000 Kč, a sice 15.10.2014 a 18.11.2014, přičemž z tohoto účtu bylo placeno 500 Kč na SFRP, 850 Kč za elektřinu ČEZ, 350 Kč pojištění nezletilé, 18 885 Kč hypotéka, 160 Kč ČOV.
39. Z mimořádné faktury za sdružené služby dodávky elektřiny vyplývá, že žalovanému byla účtována částka 9 646 Kč jakožto doplatek elektřiny za období od 21.5.2013 do 14.4.2014 se splatností 30.4.2014, kterou měl žalovaný zaplatit ve prospěch účtu 7770227/0100. Podle transakční historie z účtu žalovaného zaplatil žalovaný dne 22.5.2014 částku 9 646 Kč na účet Komerční banky č. 7770227.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Procházková

40. Z transakční historie účtu žalovaného vyplývá, že 27.5.2013 platil SMVak částku 577 Kč, dne 19.7.2013 platil za štěrku částku 2 200 Kč, dne 7.11.2013 platil za dodávku vody 2 036 Kč, dne 12.11.2013 platil ČEZ částku 4 855 Kč, dne 7.11.2013 platil za odpady částku 1 660 Kč a 14.4.2014 platil SFRB částku 500 Kč.
41. Z upomínky Státního fondu rozvoje bydlení (SFRB) ze dne 9.4.2014 vyplývá, že státní fond rozvoje bydlení vyzýval žalovanou k zaplacení částky 500 Kč.
42. Z detailu transakce vyplývá, že na účet 201169726/0600 byly převedeny částky 8 000 dne 3.6.2014 a na stejný účet částka ve výši 5 000 Kč dne 18.4.2014. Z pohybech na účtu žalovaného vyplývá, že na výše uvedený účet byly dále převedeny částky ve výši 4 000 Kč dne 8.9.2014, 1 000 Kč 24.9.2014, 1 300 Kč dne 20.10.2014 a 18.11.2014 částka 2 600 Kč.
43. Z účastnické výpovědi žalovaného vyplynulo, že pokud se týká jeho příjmů, tak od srpna 2012 pracoval pro společnost Elora Group, s.r.o. jako konzultant, což se vyvinulo až do současné podoby, kdy společnosti Elora Group, s.r.o. a Axel Group, s.r.o. účtují společně částku 65 000 Kč měsíčně.; na mandátní smlouvu pracuje jako OSVČ, na internetu se prezentuje jako ředitel Axel Group. Výše jeho příjmů je po celou dobu stejná tak, jak jí uváděl, tedy 65 000 Kč měsíčně a nemá žádné odměny. Částky, které jsou fakturovány jsou vyšší proto, že jednak zahrnují DPH a jednak zahrnují další náklady jako cestovné a podobně. Uvedl, že není pravdou, že by společnost Utopia Design krachovala, byla dotčena krizí, obrat se snížil, ale propustili jen jednoho zaměstnance. Ve společnosti Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. bere částku 10 000 Kč hrubého, což je 8 800 Kč čistého. V ostatních společnostech je společníkem, či jednatelem, jejich zisky jsou tak malé, že se ani nerozdělovaly. Ze společnosti Utopia Design nepobírá nic, tato společnost má 2 zaměstnance a společnost Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. jednoho zaměstnance na hlavní pracovní poměr a několik na živnostenský list. Nemá z toho žádný příjem. Dále uvedl, že společnost Santa Manta byla založena v roce 2006/2007 a šly přes ni hlavní transfery, od té doby žádnou činnost nevyvíjí. Společnost Pink Tree byla založena ze stejného důvodu jako Santa Manta, aby nabízela servis zákazníkům, které očekávali, nicméně se tak nestalo. Nepodávali žádná daňová příznání. Sklad v USA je jednoho z osobních zástupců, zboží v něm si nyní jednotlivé společnosti, kterým zboží patří, berou zpět. Z uvedených firem nemá žádný zisk. Uvedl, že ve zmíněných společnostech je, protože je založil, i když z nich nemá zisk, ale předpokládá, že jednou se jim dařit bude, teď to však není. Dále uvedl, že 120 000 Kč jako vklad do společnosti Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. dal v den zápisu, když tyto si půjčil od majoritního společníka. Dále doplnil, že obchodní podíl ve společnosti Utopia Design byl převeden za jednu korunu osobě, která zprostředkovala investora pro společnost Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. Žalovaný používá automobil Alfa Romeo 99, jeho vlastníkem je Utopia Design. Uvedl, že ze směnky získal 70 000 Kč v květnu nebo červnu 2013 od xxx. Dále uvedl, že věděl o opakovaných známostech žalobkyně s různými muži, platil totiž její telefon a z výpisu byly zřejmé pozdní SMS v nočních hodinách a také ji jednou s jedním mužem viděl. Pokud se týká partnerů jeho ženy, tak zná jména xxx, xxx, xxx a xxx. Další okamžik krize manželství účastníků přišel podle žalovaného, když mu přišel email, kde byl návrh na rozvod s textem, aby to podepsal. Je pravdou, že se to snažili řešit manželskou poradnou, ale neúspěšně. Uvedl, že žalobkyně mu napsala celou řadu SMS a email, že soužití s ním je nesnesitelné, aby odešel. Dále vypověděl, že v březnu 2013 se odstěhoval, protože situace byla nepřijatelná, i pro jejich dceru, byl v bytě na ulici Blahoslavova v Ostravě do října 2013. Po odchodu platil vše, jak vyplývá z předložených listin, manželka na společné závazky nic nehradila. Pokud se týká jeho současné přítelkyně, tu zná pracovně od března 2012 a jeho přítelkyní je od srpna 2012. Kromě výživného na nezletilou kupuje pro ni také vše, co potřebuje, tj. hračky, boty, vše asi za 2 000 Kč měsíčně, vybavil jí dětský koutek ve svém přechodném bydlišti a nyní pokoj u své přítelkyně. Dále uvedl, že žalobkyně používá vozidlo BMW, které patří společnosti Utopia Design, s.r.o., notebook a telefon,

který dříve platil. Podle žalovaného žalobkyně v roce 2010 přinesla domů okolo 14 000 Kč měsíčně a později byly ty částky nižší, když jemu se v podnikání dařilo lépe. Uvedl, že není pravdou, že by jim pomáhal manželčin otec. Pokud se týká půjčky u GE Money Bank, tak ta byla na společné závazky, na náklady soudních řízení, což brali jako společnou věc a na věci týkající se bydlení. Plot, o kterém hovořila žalobkyně nestál 160 000 Kč, ale jenom 100 000 Kč a platil ho napůl se sousedem, tu část zaplatil z peněz, co mu přišly ze směnky, přičemž bez plotu by prodej domu nebyl v podstatě možný. Uvedl, že chůvu platil z prostředků, které měl jako fyzická osoba. Popřel, že by si koupil kolo nebo fotoaparát, a ani je nekoupila žádná jeho společnost, pouze motocykl koupila Utopia Design, byl na opravu a po opravě je určen k prodeji.

44. Ze závěrů znaleckého posudku znalce Ing. Václava Poloka ze dne 15.5.2015 č. 534/OS/2015 ve znění dodatku předneseného znalcem při jednání dne 3.9.2015 a z písemného dodatku znaleckého posudku č. 534.1/OS/2016 ze dne 6.8.2016 vyplývá, že v roce 2013 byly příjmy žalobkyně ve výši 341 382 Kč, výdaje ve výši 238 009 Kč a rozdíl příjmů a výdajů pak činil 159 291 Kč. Osobní spotřeba přitom byla ve výši 55 918 Kč a znalec ji uvedl do kapitoly výdajů žalobkyně. U žalovaného za rok 2013 byly příjmy v celkové výši 2 317 236 Kč, výdaje ve výši 2 182 482 Kč a rozdíl příjmů a výdajů činil 375 440 Kč. Osobní spotřeba přitom byla ve výši 240 686 Kč a znalec ji uvedl do kapitoly výdajů žalovaného.
45. Z vyjádření k daňovému priznání zpracovaného Ing. Ilonou Vošvrđovou Prsteckou ze dne 21.10.2016 vyplývá, že žalovaný vede daňovou evidenci a nákup platí průběžně ze svého, kdy částka 252 500 Kč zaúčtována jako vklad do pokladny je souhrn daňových dokladů, které klient zaplatil ze svého, aby pokladna nebyla účetně v mínusu.
46. Znalecký posudek, včetně jeho doplnku dále znalec Ing. Polok doplnil při jednání dne 1.11.2016, kdy k částce 252 500 Kč zahrnuté znalcem do příjmů žalovaného (která zejména byla předmětem sporu mezi účastníky, pokud se týká hodnocení znaleckého posudku) tak, že tato částka byla součtem několika položek uvedených v peněžním deníku, kde je označena jako vlastní vklad, respektive příjem do pokladny. Znalec uvedl, že neumí rozlišit, zda se jedná o administrativní záležitost nebo o reálnou záležitost, nicméně peněžní deník tyto položky obsahuje, a proto byly zahrnuty i do jeho přehledu. Uvedl, že s těmito položkami se setkává velmi často ve své praxi, neboť bývají i častým předmětem sporu a je pravdou, že tímto způsobem bývá formálně dorovnáván stav pokladny, zejména na konci roku, neboť pokladna nemůže být na konci roku v záporném čísle. Není však schopen uvést, zda se jedná pouze o formální dorovnání nebo o reálnou záležitost, přičemž se však nemůže jednat o prostředky z pokladny z předchozího roku, neboť tam byl stav prostředků pouze ve výši 4 763 Kč a podle jím zkoumaných listin byl vklad ve výši 250 000 Kč realizován 1.7.2015 a vklad ve výši 2 500 Kč dne 10.2.2015. Sám žalovaný se při jednání vyjádřil tak, že pokud se týká částky 250 000 Kč, tak mu to jeho účetní vysvětlila, že se jedná o souhrn běžných dokladů, které udělá v průběhu delšího období, například za pneumatiky, kopírování a podobně a ona jednou za čas je zaúčtuje na účet, aby to nemusela dělat u každého samostatně, a tímto si svým způsobem zjednodušuje práci. Znalec se k tomu následně vyjádřil tak, že jemu předložená listina (viz výše vyjádření Ing. Vošvrđové Prstecké) pouze potvrzuje jeho názor, týkající se formálního zúčtování mimo pokladnu, dle jeho názoru to nevysvětluje způsob zaúčtování v příslušné evidenci. Daňová evidence musí zachycovat skutečnosti, pojem formálního zúčtování daňová evidence nezná. Tento postup je možná v praxi používán, ale může podle znalce zpochybnit pravdivost, úplnost a věrnost daňové evidence. Vzhledem k tomu, že viděl pouze jeden doklad, když částka 250 000 Kč byla zúčtována jednou položkou, nemohl se k tomu blíže vyjádřit, ani nemohl vědět, z jakých položek se předmětná částka sestává a nemohl vědět, z jakého důvodu byla zúčtována takto. Proto ji hodnotil jako příjem.

47. Z čestného prohlášení žalovaného ze dne 3.2.2017 vyplývá, že si v roce 2015 půjčil od svého bratra xxx finanční částku 250 000 Kč na překlenutí nedostatku finančních prostředků k úhradě závazků z podnikání.
48. Z dodatku znaleckého posudku Ing. Václava Poloka ze dne 23.1.2017, č. 534.2/OS/2017 vyplývá přehled výdělečné činnosti žalovaného za roky 2014 a 2015, podle nichž rozdíl příjmů a výdajů v roce 2014 činil u žalovaného 327 853 Kč bez vyplacené osobní spotřeby a v roce 2015 pak 713 316 Kč při osobní spotřebě ve výši 190 978 Kč a vlastních vkladech žalovaného ve výši 252 500 Kč.
49. Ze závěrů znaleckého posudku č. 964/17/17 zpracovaného Znaleckým ústavem Ostravská Znalecká ze dne 26.4.2017, který předložil soudu žalovaný, vyplývá, že závěry znalce Ing. Václava Poloka, týkající s vyčíslení disponibilních čistých příjmů žalovaného za rok 2015 znalecká společnost nesouhlasí, a to ani s částkou 665 816 Kč dle znaleckého posudku č. 534.1/OS/2016, ani s částkou 713 316 Kč dle znaleckého posudku č. 534.2/OS/2017. V rámci dostupných podkladů byla disponibilní výše finančních prostředků xxx za rok 2015 stanovena na úrovni 188 589 Kč. Hlavní rozdíl je podle znaleckého ústavu dán neakceptovatelným zahrnutím vlastních vkladů podnikatele a osobní spotřeby podnikatele do celkových disponibilních příjmů žalovaného, jak to učinil Ing. Polok. Další méně významné rozdíly vyplývají z nezohlednění dalších zákonných odvodů z dosažených příjmů, zejména sociálního, zdravotního pojištění ze mzdy – závislé činnosti, i z příjmů z podnikání ze strany znalce Ing. Poloka. Naopak v rámci jejich vyčíslení neuvažovaly výdaje na DPH a přizpůsobili výši daně z příjmu na úroveň roku 2015, oproti údaji znalce vyplývajícímu z příjmu roku 2014. Dále doplňují, že pokud mají vyčíslit částku, kterou si ponechal žalovaný za rok 2015 pro svou vlastní potřebu, pak je nutné zohlednit, že do podnikání vložil více (jeho vlastní vklad činil 252 500 Kč), než vybral (osobní spotřeba byla 190 978 Kč), tedy z podnikání si v důsledku žádné prostředky neponechal. Vzhledem k realizaci zisku, příznivé majetkové struktury a dostatečnému zůstatku finančních prostředků by si však žalovaný mohl z firmy vyplatit plnou výši zisku 124 532 Kč po snížení související s odvody i prostředky na doplacení rozdílu mezi vlastními vklady a osobní spotřebou (dle údajů zadavatele by se jednalo o zůstatek půjčky od bratra žalovaného), aniž by ohrozil svoje podnikání. Za čistý příjem žalovaného za rok 2015 po zdanění pak lze objektivně považovat výše stanovenou částku 188 589 Kč, což je čistá mzda ze závislé činnosti a potenciálně vyplatitelný zisk z podnikání po zohlednění odvodů a daní a tuto částku lze rovněž požadovat za celkové prostředky, které mohl v roce 2015 žalovaný použít pro vlastní potřebu.
50. Při jednání dne 31.8.2017 došlo ke konfrontaci znalců Ing. Václava Poloka a Ing. Martiny Zublové, které zpracovávala shora uvedený revizní znalecký posudek. V rámci této výpovědi znalců Ing. Polok připustil početní chyby ve znaleckých posudcích č. 532.1, respektive 532.2, kdy v posudku 532.2 je nesprávný údaj, kde byl chybně uveden součet tak, jak namítal znalecký posudek revizní. Dále pak souhlasil s tím, že položka na sociální a zdravotní pojistné, která sníží celkovou částku příjmu, a sice ve výši 13 200 Kč, když se jedná o součet částek 7 800 Kč na sociálním pojištění ze mzdy a 5 400 Kč podle tabulky A. Pokud se týká DPH, tak tam sice souhlasil s teoretickým výkladem, který podal revizní znalecký posudek, nicméně pokud se týká vyčíslení skutečných fiskálních příjmů, tak to podle něj znamená, že pokud byla realizována žalovaným jakákoliv podnikatelská činnost a on byl plátcem DPH, tak on toto DPH přijal i vydal, což znamená, že se mu DPH objevuje v platbách a objevuje se i v deníku daňové evidence, což znamená, že DPH má své místo v uvedených výpočtech a znalec jej hodlá v tom seznamu ponechat. Pokud se týká částky 250 000 Kč, k té uvedl, že pokud se má jednat o půjčku, tak on nemá žádné doklady o tom, že by se o půjčku jednalo, a za druhé jako znalec je povinen vycházet z podkladů deníku daňové evidence, která jasně říká, že se jednalo o osobní vklad. Zdůraznil, že osobní vklad a osobní spotřebu nemůže vydávat za půjčku, neboť mu k tomu chybí jakýkoliv doklad. Uvedl, že odlišnost jejich pohledů

s revizním znaleckým posudkem, kdy na jedné straně je shodný pohled na položky, avšak na druhé straně znalec musel přihlížet ke skutečným fiskálním příjmům a výdajům žalovaného v tom daném roce (a v tom se jejich pohled podstatně liší, kromě početní chyby a kromě 13 200 Kč), si trvá na svých závěrech. Uvedl, že jako znalec ve svém propočtu musí vycházet z údajů, které má v deníku daňové evidence. Vysvětlil, že pokud by tedy tam byl nikoliv vlastní vklad, ale vklad nebo půjčka, tak pokud je to vklad, tak je tam i výdaj do osobní spotřeby, tak nemá z čeho dovozovat, že by se mělo jednat o vratku půjčky a pokud by se jednalo o vlastní vklad a mohlo se hypoteticky jednat o vlastní prostředky žalovaného, které vložil do svého podnikání, tak se v tuto chvíli jednalo o prostředky, které nějakým způsobem nabyt. Znalec při jednání zdůraznil, že ani z roku 2015, ani z předchozích let nevyplývala žádná půjčka. Revizní znalkyně s názorem znalce Ing. Poloka nesouhlasila a uvedla, že ať je položka nezávazná vklad, vyjadřuje pouze to, že tyto prostředky nepocházejí přímo z podnikatelské činnosti a pocházejí z jiného zdroje. Jako pro znalce je naprosto irelevantní, jaký ten zdroj je, zda to byla půjčka, úspory, výhra ve sportce. Posléze znalec doplnil, že souhlasí s ekonomickým pohledem revizní znalkyně na spornou částku (250 000 Kč), nicméně vzhledem k zadání znaleckého posudku na svém závěru trvá. Dále revizní znalkyně uvedla, že z daňové evidence není vysvětlitelné to, že disponibilní příjem žalovaného za rok 2015 měl být dle revizního znaleckého posudku ve výši 188 000 Kč ročně, což činí cca 15 500 Kč měsíčně, přičemž v řízení bylo prokázáno, že žalovaný měl každý měsíc na účtu k dispozici částku, která minimálně o 5 000 Kč uvedené přesahovala.

51. Z výpovědi svědka xxx, otce žalobkyně, vyplývá, že jakožto finanční poradce měl provést pro žalovaného analýzu společnosti Axel Group, k tomuto však nedošlo, neboť vyplynulo, že by si musel nechat tento obchod schválit, přičemž dostal od účetní negativní stanovisko. Sešel se v roce 2012 se žalovaným a tehdy mu žalovaný řekl, že jeho základní příjem je 60 000 Kč a k tomu má 0,6% z obrátu celé firmy, tedy okolo 30 000 Kč měsíčně, dohromady 90 000 Kč. Dále už se o příjmech nebavili. Svědek dále uvedl, že u účastníků byla nejhorší situace v roce 2012, kdy podporoval žalobkyni finančně, což ale dělá dodnes (svědecká výpověď proběhla při jednání dne 17.4.2014) a v roce 2013, kdy stěhoval dceru do Ostravy. Od roku 2010 do roku 2012 dceři pomáhal, protože byli v těžké situaci, když zaplatili hypotéku, neměli v podstatě na ostatní platby. V průběhu mateřské dceři předával nebo posílal částku 10 000 Kč měsíčně, dokonce mu žalovaný říkal, aby to nedělal. Nejhorší to pak bylo, když skončila s advokátní činností, no a poté, co nastoupila do práce, jí podporuje asi polovinou této částky. Je to proto, že dcera splácí půjčku, kterou si vzala de facto pro žalovaného ve výši 250 000 Kč, aby mohl rozšířit své podnikání do USA, Kanady. Dále uvedl, že dcera měla dlouhodobě nemocnou dcerku a ztratila tím pádem klientelu, což byl dle jeho názoru důvod k ukončení její advokátní činnosti. Také uvedl, že loni se okolo domu, který je v SJM účastníků, objevil nový velký plot a nová brána. Loni mu žalovaný nabídl, že mu zaplatí dovolenou s vnučkou u moře, což svědek odmítl. Uvedl, že ví, že dcera musela na mateřské pracovat nejméně 2 roky po nocích, což bylo z toho důvodu, že žalovanému se v podnikání nedařilo. Svědek si vzpomněl, že žalobkyně hovořila o nějakých problémech s advokátní komorou, kdy žalovaný jí měl zhotovit reklamu (snad neetickou), a také v tom směru, že žalovala svého klienta o zaplacení, když neměli peníze a žalovaný to po ní chtěl. Uvedl, že dceru stěhoval do Ostravy on, a byl to pouze nábytek, který dostala od něj z Ikey; v domě zůstala stará postel, křesla a nějaký stůl. Rozhodně popřel, že by měl informace o tom, že by dcera byla žalovanému nevěrná, byla v poměrně hrozivém stavu při starosti o dítě a svědek uvedl, že si nedovede představit, že by měla ještě na něco takového čas. Doplnil, že dceři dával 10 000 Kč v době mateřské, následně, když ukončila advokátní činnost a byla nezaměstnaná, tak jí platil vše, mohlo se jednat o částku okolo 20 000 Kč měsíčně, byl zde zahrnut jak nájem bytu v Ostravě, tak půjčka, kterou platila u GE a následně poté, co nastoupila do práce, jí přispívá částkou okolo 5 000 Kč měsíčně. To, že pracovala žalobkyně po nocích ví od ní, denně spolu hovořili, včetně nočních telefonátů. Uvedl, že žalobkyně bydlela určitou dobu v domě sama, chodili tam řemeslníci, upomínat se o zaplacení prací, které žalovaný neplatil. Stresovalo jí to tam, bylo to na samotě, tak

jí doporučil, ať se odstěhuje. Poté, co se odstěhovala, se její osobní situace upravila, již není tolik vystresovaná.

52. Z výpovědi svědka xxx, otce žalovaného, vyplývá, že syn se odstěhoval v březnu nebo dubnu loňského roku (roku 2013), když podle svědka nebyl schopen psychicky vydržet vzájemné soužití. To se svědek domnívá z důvodu nekonečných scén a telefonátů a SMS zpráv, které měl jak svědek, tak jeho žena s žalobkyní. Vyčítala jim, jak vychovali syna, jak se o nic nestará, a to pořád dokola. Uvedl, že neví nic o tom, že by syn byl žalobkyní napaden. Dále uvedl, že slovo nevěra sice přímo nepadlo, nicméně žalobkyně si stěžovala, že se syn, tedy žalovaný stýká s osobou jménem Lucie. Syn se následně odstěhoval do komplexu, kterému se říká „Améba“, ale to bylo až to závěrečné odstěhování, protože již před tím se několikrát odstěhoval a bydlel v hotelu, což bylo pouze krátkodobé. Nyní bydlí v Dobroslavicích, u paní xxx. Podle svědka žalobkyně na žalovaného vyvíjela psychický tlak v podobě hádek a výtek. To, co mu bylo vytýkáno, bylo to, že není zajištěna rodina, že nevydělává dostatek peněz. Ve vztahu k dceři účastníků pak došlo k tomu, když si vnučka poranila nohu ve školce, a to, když předváděla lezení po stěně, které absolvovala před tím s žalovaným. Poranila si u toho nohu a následně žalobkyně z toho vinila žalovaného. Svědek si vzpomněl, že na stýkání se syna s xxx si stěžovala žalobkyně začátkem roku 2013, mohlo to být i chvíli před tím nebo potom, ale rozhodně to bylo před tím, než se nakonec odstěhoval. Příjmy svého syna svědek neznal, ale věděl, že jeho celková finanční situace je obtížná, platí náklady na hypotéku, na dům, na svou dceru, přičemž jsou se synem dohodnuti tak, že on mu poskytuje prostředky a poté, až dojde k prodeji toho domu, tak se s ním syn vyrovná. Jedná se o částku 10 000 Kč měsíčně. Dělá to tak od té doby, co se syn odstěhoval. Předává mu je z ruky do ruky. Uvedl, že jeho penze činí 14 000 Kč a také dále pracuje pro svůj bývalý podnik, přičemž ten rozptýl jeho příjmů je široký, je od 8 - 10 000 Kč až do 23 000 Kč. Před odstěhováním syna se navštěvovali asi jedenkrát týdně a po odstěhování již syna de facto nenavštěvují. Jeho vztah k žalobkyni není láskyplný a není pozitivní. Uvedl, že pokud ví, tak žalobkyně po dobu mateřské zaměstnána nebyla a v advokátní kanceláři nepracovala. Ve starobním důchodu je svědek od roku 1997, činnost na plný pracovní úvazek nevykonává od roku 2012, do té doby se jeho příjmy ze zaměstnání pohybovaly mezi 40 - 50 000 Kč, a proto pro něj není problém platit 10 000 Kč měsíčně synovi. Jednak peníze má naspořeny a jednak restituoval značný majetek.
53. Svědkyně xxx, matka žalovaného, vypověděla, že skončení soužití jejího syna a žalobkyně žádné mimořádné události neprovázely, respektive tyto nezaznamenala, pouze běžné události, které provázejí ukončení partnerského soužití. Měly s žalobkyní pěkné vztahy, vzpomněla si, že na konci jejich soužití se žalobkyně svěřovala, že syn například jezdí domů z práce jinou cestou, z čehož usoudila, že nebyl v práci. Uvedla, že byla velice žárlivá. Až dodatečně, když se věci změnily, tak se od syna dozvěděla, že trvá již delší dobu situace, kdy je syn vyháněn, věci jsou mu vyhazovány, dokonce odešel, pak se ale vrátil. Podle svědkyně je žalobkyně psychicky labilní v tom směru, že vztah s její matkou, který byl nulový, a její práce advokátky jí velice deptaly. Svědkyně jí radila, ať té práce nechá a najde si práci v kanceláři. To se také později stalo a rovněž se sešla i se svojí rodinou a se svojí matkou. Svědkyně uvedla, že nemá žádnou konkrétní znalost o tom, že by si účastníci byli vzájemně nevěrní. Je pravdou, že jednou se syna ptala, co to má na tváři a on jí řekl, že to vzniklo z nějakého střetu a že o nic velkého nešlo. Nic konkrétního jí neřekl. Svědkyně se pouze domnívala, že to mohlo být od snachy, když tuto domněnku nabyla na základě toho, když jí syn říkal, že mu žalobkyně házela kufry, tak svědkyně předpokládala, že asi v rámci tohoto konfliktu se mohlo něco stát. Poté upřesnila, že se původně domnívala, že se její syn uhodil, přičemž ta myšlenka na to, že zranění mohl mít z výměny názorů se snachou jí napadla až po hovoru se synem. Syn jí neřekl nic o tom, že by se mělo jednat o uhození ze strany žalobkyně, vůbec se o tom nebavili. Poté, co se syn odstěhoval, tak si občas telefonovaly, ale jejich kontakty skončily, když syn oznámil žalobkyni, že si na týden vezme nezletilou na dovolenou, což měl žalobkyni dvakrát oznámit. Poté následovala řada telefonátů velmi agresivních ze strany žalobkyně v tom stylu, jak je syn vychovaný,

že svědkyně je jeho matka, aby s tím udělala pořádek a podobně. Skončilo to tím, že svědkyně řekla žalobkyni, ať jí již nekontaktuje. Svědkyni bylo řečeno, že žalobkyně se stěhovat nebude, následně však se dozvěděla, že k přestěhování došlo, přičemž zvířata i rostliny tam zůstaly sobě na pospas. Svědkyně nevěděla nic o důvodech, proč v domě nezůstali. Připustila, že syn žije u paní xxx, syna přitom finančně podporují po dobu asi jednoho roku ve výši zhruba jejího důchodu, to je asi 10 000 Kč. Nejsou jí přitom známy příjmy jejího syna. Připustila, že viděla nějaký starý motocykl v Dobroslavicích, jestli ho syn užívá, neví. Svědkyni bylo známo, že žalobkyně na mateřské pracovala, vzpomněla si, že jí říkala, že seděla večer doma nad lejstry a něco dělala. Dodatečně jí bylo sděleno, že pracovala, protože se synově firmě nedařilo a bylo třeba zachovat jistý stupeň existence či životní úrovně. Pokud hovořila o tom, že podle jejího názoru je žalobkyně psychicky labilní, tak k tomu dospěla tak, že vyzozorovala, že všechno, co se týká emoční oblasti, tak se žalobkyně velmi dotýká. Její emociální reakce byly vždy velmi intenzivní. Hodně se jí dotýkala i práce s různými podvody a podobně v rámci advokacie, byla velmi háklivá na věci týkající se nevěry, vzpomněla si, že si nepřála, aby syn měl ve firmě brigádnice - dívky. Uvedla, že pozorovala na synovi, že začíná velmi strádat; svědkyně má zato, že se odstěhoval proto, že to již nemohl vydržet.

54. Z výpovědi svědkyně xxx, kamarádky účastníků, vyplynulo, že jsou přímí sousedé; nebyla svědkem žádné mimořádné události, hádky nebo něčeho podobného mezi účastníky, uvedla, že žalovaný se odstěhoval začátkem jara v loni (2013), také uvedla, že se odstěhoval několikrát a pak se zase vrátil. Žalobkyně se z domu odstěhovala někdy koncem května 2013. Nic nestandardního se nestalo, až na to, že při odstěhování žalobkyně byly ponechány zvířata v domě. Nevěděla nic o tom, že by mezi účastníky došlo k nějakému fyzickému napadnutí, něco takového ale vyplynulo z rozhovoru jejího manžela se žalovaným, kdy zaslechla, že se jednalo o nějaké násilí ze strany žalobkyně k žalovanému, ale víc o tom nevěděla. Nevěděla nic o tom, že v době trvání vztahu účastníků byl jeden druhému nevěrný, pouze uvedla, že ví, že žalovaný má přítelkyni a o žalobkyni v tomto směru neví nic. Uvedla, že v roce 2012 se na domě účastníků dělaly terasy a v roce 2013 se stavěl společný plot. Uvedla, že podle vyjádření žalobkyně tato v době mateřské pracovala, když důvodem mělo být to, že některé z firem žalovaného se příliš nedařilo. Svědkyně si nevšimla, že by během soužití některý z účastníků měl zranění. Pokud se týkalo nějakých diskuzí o platbách dělníkům, tak se to mohlo stát někdy v roce 2010.
55. Z výpovědi svědka xxx vyplynulo, že jsou s žalovaným spolužáci a kamarádi od střední školy a postavili si domy vedle sebe. Okolnosti rozpadu soužití mu přesně nejsou známy, uvedl ale, že zaslechli nějaké hádky, respektive vzrušené debaty a to je vše. Uvedl, že žalovaný se odstěhoval zhruba v únoru 2013 a žalobkyně asi v květnu 2013. O tom, že žalovaný odejde, věděl svědek dopředu, neboť mu to žalovaný řekl. Žádné fyzické napadení mezi účastníky neviděl, nicméně to tušil a to vzhledem k tomu, že při těch hádkách měl pocit, že tam doslova lítaly hrnce. Nevzpomněl si, že by byl žalovaný zraněný nebo že by se mu s něčím takovým svěřoval. Uvedl, že oba z účastníků mu říkali, že toho druhého podezřívají z nevěry, pokud se týká nevěry ze strany žalovaného, tak žalobkyně se mu svěřovala, že ho z takové věci podezřívá, neboť býval často pryč, což bral na lehkou váhu. Až po ukončení vztahu se dozvěděl, že měla být nějaká nevěra i ze strany žalobkyně. Zhruba na jaře 2013 stavěli plot, který stál odhadem 120 nebo 140 000 Kč. Profinancoval to celé svědek, následně vypočítal podíl žalovaného ve výši 40 000 Kč, především na společné vjezdové bráně, oddělení příjezdové cesty a některých dalších částech, ve zbytku to bral tak, že plot je jeho a je na jeho pozemku. Žalovaný mu dal 20 000 Kč a 20 000 Kč mu dluží. Potvrdil, že žalovaný jezdí Alfou Romeo a ví, že řešil něco se starou motorkou, ale nemá bližší informace. Uvedl, že ví o tom, že žalobkyně na rodičovské pracovala, předpokládal, že to bylo proto, že v té době přestala žalovanému fungovat firma a žalobkyně musela začít pracovat. Uvedl, že žalovaný mu řekl, že má průkazné indicie, že žalobkyně mu byla v průběhu manželství nevěrná, snad měl nějaké SMS, a že má podezření na konkrétního člověka, a to xxx. Vzpomněl si na jednu situaci, kdy se měl žalovaný vrátit nečekaně domů, že mu snad neletělo letadlo a byl z toho povyk.

56. Svědek xxx vypověděl, že se s žalovaným seznámil v roce 2011 v rámci obchodních záležitostí, žalobkyni osobně nezná, stalo se však, že když si vyměňovali s žalovaným někdy pracovní podklady, i ve večerních hodinách, tak manželku žalovaného zahlédl, utkvěla mu v paměti, přičemž v roce 2012 v létě ji zahlédl ve Futuru, viděl ji s nějakým pánem. Vzpomněl si, že je to žena žalovaného, přičemž s tím pánem si dávali najevo, že k sobě mají hodně blízko, bylo to takové objímání a hlazení se. Při dalším jednání s xxx mu toto sdělil, neboť v tu dobu již byli přátelé. Žalovaný z toho byl překvapen. Neví nic o tom, že by mezi účastníky došlo k nějakému fyzickému napadnutí. Dále uvedl, že v roce 2012 nebo 2013 žalovanému nepředal žádnou vyšší částku. Zdůraznil, že dne 28.6.2012 žalovanému nepředal 497 000 Kč a poté, co mu byl předložen výdajový pokladní doklad v originále a rovněž v kopii ze dne 28.6.2012, tak k tomu svědek uvedl, že je možné, že je to doklad o předání peněz mezi nimi. Uvedl dále, že žalobkyni viděl jednou až dvakrát na vzdálenost 5 – 10 metrů, nebyli představeni. Bylo to v situaci, kdy on stál s žalovaným u auta a žalobkyně procházela buď dovnitř nebo ven. Mezi autem a vchodem byla vzdálenost asi 10 až 20 metrů. Následně identifikoval žalobkyni v jednacím síni, že se jedná o tu stejnou ženu, kterou viděl.
57. Z výpovědi svědkyně xxx vyplývá, že žalovaný je její zaměstnavatel, zná se i s žalobkyní, hlídala jim dítě. Hlídala nezletilou xxx zhruba od července 2011 do dubna 2013, v pondělí a ve středu vždy půl dne. Většinou odpoledne. Hlídat přestala, protože Sofie začala chodit do školky a nebylo to nutné. Do školky přitom začala chodit zhruba v březnu 2013. Ze školky v tu dobu vyzvedávala maminka, ale jinak oba rodiče. Jednalo se o mateřskou školku v Olbramicích. Hlídala odpoledne do 18.00 hodiny, protože v 18.00 hodin jí jezdil autobus. Žalobkyně v tu dobu odcházela za prací. Sofie mívala běžné dětské nachlazení, rýmu, moc často to však nemívala. Vzpomněla si, že jednou jí skolila taková silnější chřipka, a to i maminku, jestli to bylo přesně v tom období zimy 2012/2013 nebyla schopna říct. Uvedla, že je možné, že byla častěji nemocná v zimě 2012/2013. To, že nemá chodit hlídat, jí řekl žalovaný, odůvodnil to tím, že hlídat bude on, že by si přál, aby se mohl dceři více věnovat. Hlídaní prováděla v rámci své pracovní doby, peníze jí vyplácel zaměstnavatel. Občas se stalo, že za žalobkyní přišel v průběhu dne nějaký klient na schůzku. Není jí známo, z jakého důvodu žalobkyně opustila dům, neměla takový kontakt s účastníky, aby pozorovala jejich vzájemné neshody. Připustila, že nějaké náznaky ze strany žalobkyně ve vztahu k nevěře žalovaného byly a zaznělo tam konkrétní jméno paní xxx. Svědkyně nezaznamenala žádné fyzické násilí mezi účastníky. Pokud se týká společnosti Utopia design, s.r.o. a jejích problémů, tak věděla, že odešel jeden zaměstnanec, ona sama měla také přerušování pracovního poměru, nevěděla, z jakých financí jí zaměstnavatel vyplácel mzdu. Vzpomněla si, že pokud se jednalo o její pracovní místo, tak bylo žádáno o nějakou dotaci. Uvedla, že když hlídala, žalobkyně většinou odcházela za prací, někdy jí však například nebylo dobře, nebo měla nějakou schůzku, která jí odpadla, tak zůstávala doma. V tu dobu, kdy zůstávala doma, tak svědkyně hlídala nezletilou a žalobkyně pracovala. Pokud se týká náznaků nevěry ze strany žalobkyně ve vztahu k nevěře žalovaného, tak to bylo v posledním roce; jméno xxx zaznělo až ke konci, co tam docházela.
58. Z výpovědi svědka xxx vyplývá, že zná žalovaného asi 2 roky, byl mu doporučen pro práci ve firmě, a sice na manažerský post v jeho stavební firmě. Do poloviny roku 2012 byla uzavřena smlouva se žalovaným pro Elora Group, ta se zkrátila na rok 2013, a současně byla uzavřena mandátní smlouva pro společnost Axel Group, ve které má svědek 50 % podíl. Uvedená mandátní smlouva pro společnost Axel Group obsahuje veškerá ujednání o odměnách, eventuálně prémiech, provizích, které žalovaný od společnosti dostává. Kromě toho, co je uvedeno v mandátní smlouvě žalovaný již nic dalšího, tedy žádné další finanční prostředky nedostává. Žalovaný nedostává žádné provize ze zisku společnosti Axel Group; mají pevně nastavené odměňování v mandátní smlouvě, pohyblivé je jen cestovné a nic dalšího. Pokud se žalovaný prezentuje jako ředitel společnosti, tak to odpovídá svědkově představě o jeho pracovním zařazení.

59. Svědek xxx vypověděl, že zná žalovaného, který je společníkem ve firmě Respiro Alchemy. Uvedl, že když se seznámili, tak zjistili, že činnost společnosti Utopia design a Respiro Alchemy se více méně prolínají a dohodli se na tom, že mu žalovaný prodá podíl na firmě Utopia design, což se stalo, avšak protože svědek zcela změnil předmět svého podnikání, začal se věnovat stolnímu tenisu, tak převedl žalovanému podíl zase zpět. Když podíl kupoval, tak to bylo za 1 Kč a když ho vrátil, tak to bylo za 40 000 Kč. K této situaci došlo podle svědka tak, že na začátku byla dohoda, že podíl na něj bude převeden de facto bezplatně, ale když byli u notáře, tak ten je přesvědčil, že tam musí být alespoň nějaká částka, tedy proto jedna koruna. Následně, když podíl vrátil, tak chtěli, aby tam byla opět 1 Kč, avšak byli u jiné notářky, a ta je přesvědčila, že takto to není možné, že vzhledem k tomu, že je tam částka 200 000 Kč, tak je nutné, aby ten podíl byl převáděn zpět za poměrnou část odpovídající podílu, tedy za 40 000 Kč, takže svědek dostal 40 000 Kč. Nevěděl, jaký má žalovaný příjem ze společnosti Respiro Alchemy, ale když tam svědek pracoval, tak měli mzdu 10 000 Kč hrubého. To bylo zhruba do července nebo srpna 2013, tedy do doby, kdy svědek odcházel. Žalovaný se svědkovi občas svěřoval, že mu to doma moc neklape, že měl občas problémy s tím, aby pracovníně někam mohl jít. Svědek byl účasten telefonátu žalobkyně, která osočovala žalovaného, kde je, a on potom svědkovi říkal, že si žalobkyně zřejmě myslí, že je jinde než v práci.
60. Z výpovědi svědka xxx vyplývá, že žalobkyni zná, že pro něj řešila pracovníně nějaké věci, týkalo se to pohledávek, smluv a podobně. Zná ji 3 až 4 roky a seznámili se na doporučení kamaráda. Vychází s ní dobře, jejich vztah by označil za kamarádský. O svém soukromí se nebaví, jen sem tam padne nějaká věta. Nikdy spolu neměli bližší než kamarádský vztah, nikdy s ní neměl žádný poměr. Za poslední tři roky se setkávali u žalobkyně v kanceláři, na Technoprojektu, mohlo to být 4krát nebo 5krát, u něj v kanceláři tak asi 3krát až 4krát. V posledním roce řešili věci v souvislosti se změnu občanského zákoníku. Uvedl, že také žalobkyni pomáhala stěhovat jeho firma a otec žalobkyně. Mimo kancelář se potkali s žalobkyní s dětmi, jednalo se o náhodné setkání, kdy mají stejně staré děti a někdy u toho byla i manželka svědka. Mimo kancelář se sami nikde nesešli. Uvedl, že dovolené spolu netráví; je pravdou, že se děti znají, s otcem žalobkyně se nezná a netuší, proč dcera žalobkyně říká, že spolu jezdí na výlety a na dovolenou. Zdůraznil, že na dovolené s žalobkyní skutečně nebyl. Nezletilá xxx ho oslovuje xxx. Věděl, kde žalobkyně bydlela a kde nyní bydlí, protože jí stěhoval. Uvedl, že nebyli ubytováni ve stejném termínu na stejném hotelu a to ani v Hotelu Sepetná, ani v Hotelu Horal. Uvedl, že je ženatý 8 let, má jedno dítě a v poslední době tráví dovolené s manželkou, čímž je myšleno že v posledních dvou – třech letech, a to i letos v létě (2014). Letos byli s manželkou na Slovensku a v Prachovských skalách.
61. Z výpovědi xxx vyplývá, že účastníky zná, jsou jeho pacienti. Dále vypověděl, že se setkal s žalobkyní možná na oběd nebo na kafe, předával jí léky pro dceru a řešil nějaký svůj problém, který se týkal kupní smlouvy na automobil. Kromě tohoto žádné jiné setkání neproběhlo. Je možné, že žalobkyni volal kvůli té smlouvě, ale jinak v telefonickém kontaktu nebyli. Připustil, že je možné, že žalobkyně jemu volala kvůli zdravotním problémům, ale to si nepamatuje, neboť mu takto volá několik set lidí. Nevzpomněl si, že by si psali nějaké SMS zprávy. Neměl nikdy žádný intimní vztah s žalobkyní. Nevzpomněl si na to, že by se mu žalobkyně svěřovala, že by se jí někdy manžel vrátil dřív domů, že mu zrušili nějaký let. Vzpomněl si, že jako pacientka se mu svěřovala, že má doma nějakou krizi. Měl zato, že mu to říkala v ordinaci v rámci nějakého vyšetření, detaily si však nepamatoval. Nevzpomněl si, že by se někdy setkali ve večerních hodinách. Rozhodně popřel, že by se někdy domlouvali, že až dá žalobkyně dceru spát, že se setkají u ní doma nebo jinde. Popřel, že by žalobkyni psal, že by mu chyběla, nebo že by chyběl on jí. Neinformovala jej nikdy o tom, že manžel odjíždí na služební cestu a bude mít klid. Nikdy jí neoslovoval slovy: „kot’átko, týrané kot’átko, nejhezčí zadeček“, ani „divoké kot’átko“. Ona jej nikdy neoslovovala „kocourku“. Nikdy netrávili společně víkend, ani se na to nedomlouvali. Ani se nedomlouvali na tom, že by žalobkyně měla přijet někam na byt. Uvedl, že žalobkyni zná jako pacientku 7 – 8 let, sám je ženatý asi 8 let.

Bydlí v Ostravě a jeho žena bydlí také v Ostravě. Žijí s manželkou ve společné domácnosti a jejich manželství funguje. Popřel, že by manželka žila v jižních Čechách.

62. Z výpovědi svědka xxx vyplynulo, že žalobkyni zná, zná i žalovaného, jsou bývalí přátelé, navštěvovali se. Neměl nikdy intimní vztah se žalobkyní, nezmiňoval se před panem xxx nebo před panem xxx, že by ze strany žalobkyně byla nějaká snaha o intimní vztah. Nepsali si nikdy s žalobkyní SMS zprávy intimnějšího rázu, žádné zprávy v tom směru, že by měla žalobkyně sexy zadeček nebo že by byla vzpruhou jeho sebevědomí. Dříve se poznal s žalovaným, potkávali se na různých rodinných oslavách nebo při grilování a podobně. S žalobkyní se naposledy potkal na koupališti, letos v létě, když tam chodí s manželkou a dcerou. Žalobkyně mu pomáhala v právních věcech, když zdědil firmu a nevěděl si s ní rady. Jeho manželka jej nikdy nepodezírala s intimních styků s žalobkyní, ani by jí taková věc nenapadla. V poslední době jej několikrát žalovaný kontaktoval za účelem osobní schůzky, nejdřív neuváděl důvod a potom mu telefonicky sdělil, že je to ve věci předvolání soudu, kdy byl uveden jako milenec žalobkyně. Od té doby se s ním svědek nebaví. Jeho zdravotní stav je špatný již asi 3 roky a poslední 2 roky se to zhoršuje. Zná se s panem xxx, je to kamarád jeho ženy a pana xxx zná asi stejně dlouho jako žalovaného. Naposledy se s ním setkal, když projektoval příjezdovou cestu k domu účastníků. S panem xxx se letos vůbec nepotkal, vídali se jenom na akcích a on už poslední 2 roky nikam moc nechodí a s panem xxx se setkává pravidelně. Žalovaný jej kontaktoval nejprve SMS a následně psal, že by chtěl schůzku; svědek myslel, že je to ohledně té cesty, protože tam byly problémy, jednou ale nepřišel on, podruhé nemohl svědek a pak mu napsal, že jde o soudní obsílku, pak si volali. Vztah mezi žalobkyní a manželkou svědka označil svědek za pohodový.
63. Z výpovědi xxx, bratra žalovaného, vyplývá, že poskytl nebo zapůjčil bratrovi částku 250 000 Kč a bylo to počátkem roku 2015. Tu půjčku mu poskytl v hotovosti. Částečně znal okolnosti, za kterých půjčku poskytoval od rodiny. Věděl, že bratrovi zůstaly různé mandatorní výdaje, zejména ve vztahu k nemovitosti ve Zbyslavicích, musel platit hypotéku a podobně. Ve vztahu k tomuto mu půjčku poskytoval. O půjčku ho bratr požádal, řekl mu, že na tom není finančně nejlépe a jestli by mu mohl peníze půjčit. Předmětnou částku disponoval svědek v hotovosti, není to pro něj problém, již okolo 27 let podniká v oboru stavebnictví a nemá žádné závazky vůči státu, ani vůči právníkům, ani vůči fyzickým osobám. Nesepisovali o této půjčce žádnou listinu, byla to jenom ústní dohoda. Bratr svědkovi peníze do dnešního dne nevrátil. Lhůta splatnosti vrácení půjčky nebyla stanovena a stane se tak poté, co budou prodány nemovitosti ve Zbyslavicích, což se podle informací svědka dodnes nestalo.
64. Z návrhu na projednání přestupku ze dne 2.12.2014 vyplývá, že žalobkyně se měla dopustit přestupku vůči žalovanému tak, že ho dne 27.10.2014 kolem 15.10 hodin fyzicky napadla úderem pěsti do pravé strany hlavy před mateřskou školkou, do které chodí dcera účastníků.
65. Z rozhodnutí Statutárního města Ostrava, Úřadu městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz, odboru stavebního, řádu a přestupku ze dne 17.2.2015 vyplývá, že podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. j) přestupkového zákona bylo zastaveno řízení o přestupku proti občanskému soužití, kterého se měla dopustit žalobkyně tím, že dne 27.10.2014 v čase kolem 15:10 před mateřskou školkou měla fyzicky napadnout žalovaného. Důvodem zastavení řízení bylo zpětvzetí návrhu na projednání přestupku žalovaným.
66. Z fotografie předložené žalovaným vyplývá, že na ní je žalovaný zachycen se šrámem pod okem.
67. Ze sdělení hotelu Horal (Velké Karlovice) vyplývá, že v hotelovém systému nevidují žádnou rezervaci z let 2013/2014 na jméno xxx, ani na jméno xxx. Ze sdělení Hotelu Sepetná (Ostravice),

ze dne 11.3.2015 vyplývá, že v letech 2013/2014 žalobkyni xxx a xxx mezi ubytovanými nedohledali.

68. Ze sdělení základní školy a mateřské školy obce Zbyslavice ze dne 18.12.2013 vyplývá, že provoz mateřské školky je od 6.45 do 16.15 hodin, s tím, že zákonný zástupce může přivést dítě v rozmezí 6.45 až 8.30 hodin, mateřská škola se uzamyká v 16.15 hodin a do té doby musí všechny děti opustit školku v doprovodu zákonného zástupce nebo jím svěřeného zástupce. Žalobkyně požádala o přijetí dítěte do mateřské školky, ale její žádosti nebylo z kapacitních důvodů vyhověno.
69. Ze sdělení základní školy a mateřské školy Olbramice, příspěvková organizace, vyplývá, že provoz mateřské školy při základní a mateřské škole Olbramice je denně od 6.30 do 16.00 hodin, v době od 6.30 do 9.00 hodin jsou zde přítomné všechny děti, které v tento den mateřskou školu navštíví. V 16.00 hodin je zpravidla vyzvedáváno poslední z dětí.
70. Ze zprávy MUDr. Jarmily Vospělové ze dne 21.12.2013, lékařky nezletilé dcery účastníků vyplývá, že k nezletilé dceři účastníků byly od podzimu 2012 činěny opakovaně telefonické konzultace maminky z důvodu nachlazení a rýmy, zhruba 1krát za měsíc, kdy byla doporučována symptomatická léčba. V únoru 2013 proběhla preventivní prohlídka, v dubnu 2013 prohlídka z důvodu nočních děsů a dramatického nástupu do mateřské školky.
71. Ze sdělení Moravskoslezského kraje, Krajského úřadu, ze dne 10.6.2014 vyplývá, že žalovaná je zaměstnankyní Moravskoslezského kraje od 1.8.2013 a od uvedeného data pracuje v režimu pružné pracovní doby s volitelným začátkem a koncem pracovní doby v jednotlivých dnech v rámci časových úseků, když začátek pracovní doby je stanoven na pondělí až pátek 6:30 – 9:00 hodin a konec pracovní doby v pondělí a středu na 17- 18:30 hodin, úterý a čtvrtek 14:30 – 18:30 hodin, pátek 13 – 18:30 hodin. Základní pracovní doba je přitom stanovena tak, že pondělí a středa je od 9:00 do 17:00 hodin, v úterý a čtvrtek od 9:00 do 14:30 hodin a v pátek od 9:00 do 13:00 hodin. Zaměstnankyně je povinna průměrnou týdenní pracovní dobu, to je 40 hodin, naplnit ve vyrovnávacím období, která je stanoveno jako období odpovídající kalendářnímu měsíci. S výše uvedenou pracovní dobou byla zaměstnankyně seznámena před vznikem pracovního poměru, a to v písemné podobě zasláním příručky pro nové zaměstnance a osobně při vyřizování vstupních formalit souvisejících se vznikem pracovního poměru. S účinností od 12.8.2013 bylo vyhověno žádosti zaměstnankyně o úpravu pracovní doby, a to v pondělí a ve středu od 9:00 do 14:30 hodin.
72. Z výpisu z pohybu na účtu vyplývá, že dne 30.7.2012 bylo vybráno z předmětného účtu částka 70 000 Kč.
73. Ze sdělení České advokátní komory vyplývá, že kárná žaloba podaná proti advokátce xxx neobsahuje obvinění z nesprávného vyúčtování právních služeb.
74. Z emailu žalobkyně adresovaného žalovanému ze dne 13.3.2013 vyplývá, že žalobkyně žádala žalovaného o zaplacení nákladů řízení před ČAK ve výši 3 000 Kč.
75. Z kupní smlouvy ze dne 24.8.2010 vyplývá, že žalobkyně prodala panu xxx bytovou jednotku č. 3025/5 v budově čp. 3025 na pozemku parcelního čísla 2889/9 v k.ú. Moravská Ostrava s podílem bytové jednotky na společných částech domu a pozemku za kupní cenu 1 200 000 Kč. Z výpisu z účtu žalobkyně vyplývá, že výše uvedenou částku 1 200 000 Kč od xxx a xxx obdržela 24.8.2010 a téhož dne byly vybrány hotovosti ve výši 1 186 000 Kč.

76. Z emailové komunikace mezi účastníky z období 27.8.2012 a 28.8.2012 vyplývá, že již v tuto dobu mezi účastníky byly spory o hospodaření a o to, kolik by měl kdo přispívat a jakou měrou se podílet na společné domácnosti.
77. Z dopisu právní zástupkyně žalovaného ze dne 9.5.2013 a 25.4.2013 vyplývá, že účastníci mezi sebou komunikovali o předmětu sporu. Z dopisu právní zástupkyně žalovaného vyplývá, že dne 7.8.2013 komunikovaly právní zástupkyně obou účastníků ve vztahu k prodeji nemovitosti účastníků a ve vztahu k nezletilé.
78. Ze znaleckého posudku z oboru psychologie, vypracovaného pro účely řízení v opatrovnické věci nezletilé dcery účastníků (91 Nc 205/2013) mimo jiné vyplývá, že nezletilá u znalce dne 22.1.2015 vypověděla, že žalobkyně má strejdu xxx, který bydlí v Mariánských horách, je jeho velká kamarádka, nepusinkuje ho, jenom ho hladí po hlavě, dvakrát u nich strejda spal se xxx a xxx, což jsou jeho děti, a dvakrát zase spaly ony u strejdy xxx; strejda k nim chodí asi dvakrát za týden, oni k němu moc nechodí.
79. Ze sdělení advokátní kanceláře xxx ze dne 11.6.2014 vyplývá, že uvedený advokát potvrzuje, že žalobkyně obdržela při nástupu do zaměstnání na místo advokátní koncipientky služební mobil značky Nokia, který používala spolu s telefonním číslem 737231806. Tento mobilní přístroj a telefonní číslo jí bylo po ukončení zaměstnaneckého poměru ponecháno do jejího vlastnictví.
80. Soudu se nepodařilo doručit výzvu společnosti Santa Manta, s.r.o. se sídlem Palackého 6, Košice, Slovenská republika, když dožádaný soud sdělil, že uvedeného adresáta nelze nalézt. Z toho důvodu nebylo možno provést navrhovaný důkaz dotazem na tuto společnost o tom, zda je z této společnosti žalovanému cokoliv vypláceno.
81. Soud neprovedl důkaz novinovým článkem z Deníku ze dne 19.8.2014, z něhož vyplývá, že společnost Respiro se účastnila soutěže hvězda 3D reklamy, v níž získala 5 prvních míst, 2 druhá a jedno 3 místo, když tato skutečnost nebyla v řízení nijak významná.
82. Soud neprovedl důkaz fotografiemi dětí z dětských oslav uloženými na flash disku, neboť to považoval pro zjištění rozhodujících skutečností za nadbytečné.
83. Soud neprovedl důkaz výpisem SMS zpráv žalobkyně (zelená složka doložená žalovaným) a facebookovou komunikací žalobkyně, a to z toho důvodu, že jako důkazní prostředek nemůže být připuštěn ten, který je nezákonný. Nezákonným je důkazní prostředek, který byl opatřen v rozporu s obecně závaznými předpisy a jehož porušením nebo opatřením došlo k porušení práv jiné fyzické nebo právnické osoby. Nezákonnými jsou proto i takové důkazní prostředky, které v rozporu s právními předpisy zasahují do práva na ochranu osobnosti. Pokud pak Ústavní soud formuloval ve vztahu k telefonním hovorům, že každý má právo zaznamenat své telefonické hovory, avšak záznam může být jako důkaz v občanském soudním řízení použit zásadně jen se svolením fyzické osoby, která byla účastníkem tohoto hovoru, přičemž pokud soudy takovýto důkaz přesto připustili proti výslovnému nesouhlasu jednoho z účastníků hovoru, došlo tím k zásahu do jeho základního práva na ochranu tajemství zprávy podávané telefonem podle čl. 13 LPS – a důsledně vzato i do základního práva stěžovatele na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 LPS (náleží ÚS sp. zn. I. ÚS 191/05, SR 1/2007 s. 7), nelze než v projednávané věci uzavřít, že žalovaným předložená SMS a facebooková komunikace žalobkyně (zjevně soukromého charakteru) nemůže být proti jejímu výslovnému nesouhlasu provedena jako důkaz. V intencích citovaného rozhodnutí na uvedené skutečnosti nemůže změnit nic ani to, že se žalovaný dostal k soukromé komunikaci žalobkyně náhodně. Tvzení o (rozsáhlé) nevěře žalobkyně navíc mohl žalovaný prokázat i jinak; pokud žalovaný tvrdí dlouhodobou či několikanásobnou nevěru žalobkyně, měl dozajista dostatek

času k opatření si i jiných (legálních) důkazů než takových, jejichž provedení v civilním řízení vyžaduje souhlas žalobkyně. A pokud takové důkazy měl (v podobě svědeckých výpovědí), avšak tvrzené skutečnosti jimi neprokázal, nelze mít bez dalšího za to, že tvrzenou skutečnost nebylo možno prokázat jinak a k tíži žalobkyně zasáhnout do jejích základních práv provedením nezákonného důkazu.

84. Provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, přičemž vycházel zejména z listinných důkazů, znaleckých posudků a svědeckých výpovědí.
85. Pokud se týká příjmů žalobkyně, tak soud pro rok 2013 vycházel ze znaleckého posudku znalce Ing. Poloka (534/OS/2015). Žalobkyně v roce 2013 totiž měla příjmy jak z advokacie, tak i ze závislé činnosti a výši jejího disponibilního příjmu lze nejméně zjistit právě ze závěrů znaleckého posudku, podle něhož byl rozdíl jejích příjmů a výdajů v roce 2013 ve výši 159 291 Kč a částka osobní spotřeby pak byla ve výši 55 918 Kč. Nutno však uvést, že soud má za to, že pouze pro účetní účely je logické zahrnovat do výdajů náklady na osobní spotřebu, avšak pro účely zjištění disponibilních příjmů by tato částka zahrnutá v rámci výdajů být neměla, neboť se fakticky nejedná o výdaj, ale disponibilní příjem osoby, tedy to, co si konkrétní osoba sama pro svou potřebu vyplatila. Částku na osobní spotřebu, zde ve výši 55 918 Kč, která je reálně příjmem žalobkyně, proto soud (oproti znalci) odečetl od výdajů a připočítal ji k disponibilnímu příjmu. Celková částka, kterou tak žalobkyně měla v roce 2013 k dispozici z podnikání a ze závislé činnosti proto činí 215 209 Kč. Pokud se týká roku 2014 a rozhodné části roku 2015 (tj. do července 2015) pak soud vycházel ze zpráv zaměstnavatele žalobkyně, neboť příjem žalobkyně byl již pouze ze závislé činnosti. Zároveň nebyl dán žádný důvod, pro který by soud neuvěřil otci žalobkyně, že žalobkyni v době nezaměstnanosti přispíval částkou ve výši 20 000 Kč měsíčně (tj. za 2 měsíce v roce 2013) a následně částkou 5 000 Kč měsíčně; stejně v průběhu řízení ze žádných tvrzení ani důkazů nevyplývalo, že naposledy uvedená částka nebyla žalobkyni jejím otcem poskytována po celé rozhodné období. Pokud se týká výdajů žalobkyně, pak kromě běžných výdajů (strava, oblečení, bydlení) soud zohledňoval to, že žalobkyně platila částku cca 5 500 Kč měsíčně na společný dluh účastníků; z předloženého výpisu sice nevyplývalo, že by tak žalobkyně činila po celé rozhodné období, avšak soud nemá s ohledem na obsah spisu žádný důvod pochybovat, že tomu tak nebylo. Pro právní hodnocení věci (vzhledem k námitkám žalovaného) bylo rovněž podstatné zjištění z přiznání k dani z příjmu fyzických osob žalobkyně za rok 2012, podle něhož příjmy žalobkyně v roce 2012 byly ve výši 272 901 Kč, výdaje ve výši 120 783 Kč a rozdíl mezi příjmy a výdaji pak činil 152 118 Kč.
86. Pokud se týká příjmů žalovaného pak za rok 2013 a 2015 soud (téměř) bez dalšího vycházel ze znaleckého posudku Ing. Poloka (včetně dodatků). Znalec naprosto smysluplně a logicky vysvětlil celou problematiku, která byla v projednávané věci rozhodná a soud tak nemá důvod pochybovat o závěrech znalce. Soud naopak zcela pominul revizní znalecký posudek předložený žalovaným. Uvedený revizní posudek není se svými závěry přesvědčivý, když uvádí, že čistý (disponibilní) příjem žalovaného za rok 2015 činil 188 589 Kč, neboť to by znamenalo, že měsíční příjem žalovaného v období roku 2015 by byl 15 715 Kč měsíčně (s podporou otce žalovaného pak 25 715 Kč měsíčně), což není reálná částka vzhledem k tomu, že jen na hypoteční účet účastníků a na osobní účet žalobkyně žalovaný v tomto období zasílal 25 500 Kč; jen stěží by pak mohl vynakládat další tvrzené náklady na dceru, na jídlo, na bydlení apod. Naopak údaje ze znaleckého posudku Ing. Poloka plně reflektují další zjištěné skutečnosti, tedy že příjem žalovaného v roce 2013, 2015 byl tvořen především příjmem z mandátní smlouvy resp. smluv uzavřených se společnostmi Elora Group a Axel Group ve výši 65 000 Kč měsíčně (přičemž žalovanému jsou propláceny i výdaje v podobě cestovného a telefonu), příjmem z Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. ve výši 10 000 Kč měsíčně a příjmem od svého otce ve výši 10 000 Kč měsíčně, o němž nemá soud, obdobně jako u žalobkyně, žádný důvod pochybovat. Podle znaleckého posudku Ing. Poloka (ve znění dodatků)

tak disponibilní příjem žalovaného v roce 2013 představoval rozdíl příjmů a výdajů ve výši 375 440 Kč, kdy je však třeba (stejně jako u žalobkyně) odečíst od výdajů osobní spotřebu žalovaného ve výši 240 686 Kč (resp. odečíst ji od celkových výdajů a zahrnout ji pouze jako příjem, neboť výdajem je tato položka jen účetně, když žalovaný takto „vydává“ prostředky sám sobě). Celková částka, kterou tak žalovaný měl v roce 2013 k dispozici z podnikání, činí 616 126 Kč, tedy 51 344 Kč měsíčně ($2\,317\,236 + 240\,686 - 1\,941\,796 = 616\,126 / 12$). K této částce je třeba připočítat také částku, kterou žalovanému poskytoval jeho otec ve výši 10 000 Kč měsíčně. Prakticky totožným postupem pak soud dospěl k závěru o disponibilním příjmu žalovaného za rok 2015. Za rok 2015 ale nebylo možno vycházet ze znalce vypočteného rozdílu příjmů a výdajů, když znalec připočítal k výsledné částce (znovu) také vlastní náklady žalovaného ve výši 252 000 Kč. Stran této částky soud sice (částečně) souhlasí s vysvětlením, které znalec uvedl při svém výsledku, když s touto částkou, byť se jednalo ve výši 250 000 Kč o půjčku od bratra žalovaného, je třeba počítat v rámci příjmů žalovaného, avšak zároveň ji již nelze znovu (podruhé) přičítat k disponibilním příjmům žalovaného. Tedy jak osobní spotřeba ve výši 190 978 Kč, tak i vklad ve výši 252 000 Kč mají být zahrnuty pouze do položky příjmů, osobní spotřeba zároveň nemá figurovat ve výdajích (viz výše), a potom výsledná částka disponibilního příjmu žalovaného bude ve výši 651 794 Kč, tj. **64 316 Kč** měsíčně ($1\,399\,913 + 190\,978 - 939\,097 = 651\,794 / 12$). Pokud se týká závěrů znaleckého posudku ve vztahu k příjmům žalovaného za rok 2014 ve výši 327 853 Kč, pak ty soud akceptuje jako odpovídající zjištěním znalce z účetní evidence žalovaného, avšak nepovažuje je za odpovídající skutečnému příjmu žalovaného v uvedeném roce (viz právní hodnocení níže).

87. Stran výdajů žalovaného vycházel soud z předložených listin, zejména z výpisů z hypotečního účtu, na který žalovaný zasílal pravidelně platby určené na zaplacení hypotéky, energií, vodného a stočného, ČT poplatků a do září 2014 i na další výdaje žalobkyně. Zaslání částek na výživu nezletilé nebylo mezi účastníky sporné.
88. V řízení nebylo prokázáno, že by žalovaný měl i další příjmy než ty, které jsou uvedeny výše, což vyplývá ze zpráv jednotlivých společností, jejichž je společníkem, a nemá ani provize z činnosti u Axel Group, či Elora Group, což potvrdil jak svědek Jurásek, tak zprávy uvedených společností. Navrhovala-li žalobkyně zpracování znaleckého posudku z oboru ekonomika také ve vztahu ke společností, v nichž je žalovaný společníkem, pak tak učinila již po uplynutí lhůty pro koncentraci řízení (§ 118b odst.1 o.s.ř.), a proto soud jejímu důkaznímu návrhu nevyhověl.
89. Pokud se týká výpovědi svědků xxx a rodičů žalovaného, tak ti uvedli, že o nevěře žalobkyně nemají žádné poznatky; naopak otec žalovaného vztáhl dotaz soudu na nevěru mezi účastníky na žalovaného, nikoliv na žalobkyni. Pouze svědek xxx se vyjádřil tak, že se mu žalovaný později svěřoval, že má podezření na to, že je mu žalobkyně nevěrná s xxx, což je však pouze zprostředkovaná informace žalovaným. Vzhledem k tomu, že svědek xxx se k nevěře žalobkyně při své výpovědi jasně vyjádřil, nebyl důvod jej vyslyšet znovu, jak navrhoval žalovaný. xxx pak při svědecké výpovědi intimní vztah s žalobkyní popřel, přičemž soud neměl důvod mu nevěřit. Rovněž další svědci (údajní milenci žalobkyně xxx a xxx) jednoznačně popřeli jakýkoliv intimní vztah s žalobkyní. Žalovaný neprokázal ani to, že by žalobkyně byla s milencem ubytována na jím uvedených hotelech Horal a Sepetná, což vyplývá ze zpráv těchto hotelů (čteny při jednání dne 3.9.2015). Jediným svědkem, který tak uváděl, že viděl žalobkyni s cizím mužem, když se objímali a hladili, byl svědek xxx, kterého však soud nepovažuje za věrohodného svědka, neboť k výslovnému dotazu soudu, zda žalovanému v roce 2012 předal částku 497 000 Kč, uvedl, že nikoliv, avšak z předloženého dokladu ze dne 28.6.2012 vyplývá opak (buď se svědek snažil stranit žalovanému, nebo má velmi špatnou paměť, což však obojí vede soud k závěru o jeho nevěrohodnosti). Odvolával-li se žalovaný na znalecký posudek z oboru psychologie, v jehož rámci byla vyslechnuta nezletilá dcera účastníků, pak soud tomuto důkazu nepřihlížel, neboť jednak není zřejmé, jaké otázky vůbec směřovaly na nezletilou, a především pak neurčitá vyjádření pětiletého

dítěte nemohou mít zásadní vypovídací hodnotu o prokazovaných skutečnostech, zvláště pak tehdy, kdy žalobkyně psychologovi situaci popsanou nezletilou smysluplně vysvětlila (č.l.17 ZP). Vzhledem k výše uvedenému hodnocení důkazů tak soud nemá skutečnosti o tvrzené nevěře žalobkyně za prokázané.

90. Ani pokud se týká prokázání skutečností o fyzickém napadení žalovaného žalobkyní, nebyl žalovaný úspěšný. Matka si sice všimla jeho rány na obličeji, avšak, jak sama uvedla, to, že žalovaného měla zranit žalobkyně, si pouze dovodila; žalovaný jí nic takového přímo neřekl a ona sama žádný takový incident neviděla. Svědek xxx sice vypověděl o hlučných hádkách, ale žádného zranění na žalovaném si nevšiml, a ten se mu ani s ničím takovým nesvěřil (čímž mimo jiné popírá to, že by něco takového mohla slyšet jeho manželka – svědkyně xxx). Rovněž svědek xxx pouze dovozoval z intenzity hádek mezi účastníky („lítaly tam hrnce“), že k napadení žalovaného mohlo dojít, ale nic takového sám neviděl. Jakkoliv mohl být žalovaný v dobrém úmyslu motivován ke zpětvzetí návrhu na zahájení přestupkového řízení, když ho měla žalobkyně napadnout, tak samotný odkaz na to, že přestupkové řízení bylo zahájeno, žádné fyzické napadení žalovaného neprokazuje.
91. Po hodnocení důkazů tak soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu: účastníci uzavřeli manželství dne 27.6.2009, přičemž toto manželství zaniklo rozvodem ke dni 2.12.2016. Za trvání manželství účastníci postavili rodinný dům, v němž žili společně až do března 2013, kdy žalovaný opustil společnou domácnost z důvodu silných vzájemných neshod a bydlel v nájemním bytě až do října 2013, kdy se přestěhoval k přítelkyni. V domě účastníků zůstala bydlet žalobkyně s dcerou účastníků, avšak dne 24.5.2013 se přestěhovali do bytu v Ostravě, a to z důvodu lepší dostupnosti školky pro nezletilou dceru účastníků v souvislosti se změnou zaměstnání žalobkyně, která od 26.5.2013 pozastavila výkon advokacie a od 1.8.2013 nastoupila jako právnická na Krajském úřadu v Ostravě. V roce 2012 vykazovala žalobkyně jako advokát základ daně ve výši 152 118 Kč při celkovém (hrubém) příjmu 272 901 Kč. Příjem žalobkyně z advokacie a ze zaměstnání byl v roce 2013 v celkové 215 209 Kč. V roce 2014 byl měsíční příjem žalobkyně ze zaměstnání v průměrné výši 21 185 Kč a v roce 2015 (od ledna do července) pak v průměrné výši 20 525 Kč. Otec žalobkyně jí pomáhal s výdaji a přispěl žalobkyni v době nezaměstnanosti částkou 20 000 Kč měsíčně (tj. za června červenec 2013) a následně jí přispíval měsíčně částkou 5.000 Kč. Žalovaný je OSVČ a v rozhodném období měl příjem především od společností Elora Group a Axel Group ve výši 65 000 Kč měsíčně hrubého (včetně proplacení výdajů na cestovné a telefon) a od společnosti Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. ve výši 10 000 Kč měsíčně hrubého a příjem od svého otce ve výši 10 000 Kč měsíčně. Příjmy žalovaného z podnikání v roce 2013 byly ve výši 51 344 Kč, k čemuž je třeba připočítat příjmy od otce ve výši 10 000 Kč měsíčně, takže celkové měsíční příjmy žalovaného v roce 2013 byly ve výši 61 344 Kč. Podle účetních dokladů byl příjem žalovaného v roce 2014 ve výši 327 853 Kč. V roce 2015 pak byly příjmy žalovaného z podnikání ve výši 64 316 Kč měsíčně (54 316 Kč + 10 000 Kč). Na hypoteční účet, který plnil funkci účtu pro domácnost a disponovala s ním i žalobkyně, zasílal žalovaný v rozhodném období pravidelné (povinné) platby na hypotéku, energie, vodné, poplatky ČT a SFRB v (průměrné) celkové výši 22 500 Kč měsíčně. Nad rámec těchto plateb žalovaný zasílal v roce 2013 v rozhodném období průměrně 3 750 Kč pro potřeby žalobkyně a 5 000 Kč na výživné na dceru. V lednu až březnu 2014 pak kromě částky 22 500 Kč zasílal žalovaný pro potřeby žalobkyně 4 500 Kč a 5 000 Kč výživné na dceru měsíčně, od dubna až do září 2014 bylo výživné na dceru ve výši již jen 3 500 Kč měsíčně, a od října do července 2015 posílal žalovaný na hypoteční účet pouze platbu ve výši 22 000 Kč a dále platil výživné na dceru ve výši 3 500 Kč měsíčně.
92. Podle ustanovení § 91 odst.1,2 a3 zákona č.94/1963 Sb., zákona o rodině (ve znění účinném do 31.12.2013), manželé mají vzájemnou výživovací povinnost. Neplní-li jeden z manželů tuto povinnost, určí soud na návrh některého z nich její rozsah, přičemž přihledne k péči o společnou

domácnost. Rozsah vyživovací povinnosti stanoví tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná. Tato vyživovací povinnost předchází vyživovací povinnosti dětí.

93. Podle ustanovení § 696 odst.1,2 zákona č.89/2012 Sb., občanského zákoníku, manželé mají vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů. Pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném.
94. Podle ustanovení § 913 odst.1,2 zákona č.89/2012 Sb., občanského zákoníku pro určení rozsahu výživného jsou rozhodné odůvodněné potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, jakož i schopnosti, možnosti a majetkové poměry povinného. Při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost.
95. Podle ustanovení § 3028 odst.1 zákona č.89/2012 Sb., občanského zákoníku, tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti.
96. V rámci právního hodnocení je nutno především zdůraznit, že podle citovaných ustanovení (a to jak původní úpravy, tak i podle úpravy nového občanského zákoníku) má být rozsah vyživovací povinnosti při určení výše výživného mezi manželky stanoven především tak, aby hmotná a kulturní úroveň obou manželů byla zásadně stejná. Za situace, kdy oba manželé se odstěhovaly ze společného domu (nejprve v březnu 2013 manžel a následně i manželka v květnu 2013) a následně oba manželé měli srovnatelné výdaje na nové bydlení, přičemž soud považuje důvody obou manželů pro odstěhování se ze společného domácnosti za legitimní (viz níže), bylo namístež zjišťovat další majetkové poměry každého z manželů, zejména jejich příjmy a odůvodněné výdaje (nezbytné náklady na udržení majetku, splátky společných závazků a pod).
97. Pokud se týká majetkové situace žalobkyně, tak její příjmy v roce 2013 byly průměrně ve výši 23 350 Kč měsíčně, což zahrnuje jednak její příjmy z advokacie a následně ze zaměstnání v celkové výši 215 209 Kč a částky, které jí poskytoval její otec ve výši 65 000 Kč (2 x 20 000 Kč + 5x 5 000 Kč), celkem tedy 280 209 Kč (280 209 Kč / 12 měsíce = 23 350 Kč). K těmto příjmům je třeba přičíst také částku 3 750 Kč měsíčně (tj.5.500+1.000 + 1.000 + 5x4.500/8=3750), představující prostředky, které zaslal žalovaný k dispozici na tzv. hypoteční účet nad rámec tzv. povinných plateb. Potom je nutno počítat s průměrným příjmem žalobkyně za rozhodné období v roce 2013 ve výši **27 100 Kč** měsíčně. V období ledna až září 2014 byl příjem žalobkyně ze zaměstnání společně s příjmem od jejího otce ve výši 26 185 Kč a k tomu je třeba připočíst částku 4 500 Kč měsíčně), představující prostředky, které jí zaslal žalovaný k dispozici (na domácnost) na hypoteční účet účastníků nad rámec tzv. povinných plateb; v tomto období tedy činil celkový průměrný měsíční příjem žalobkyně **30 685 Kč**. V období října až prosince 2014, kdy žalovaný zasílal na hypoteční účet pouze částku odpovídající průměrné hodnotě povinných plateb, sestává celkový příjem žalobkyně pouze z jejího průměrného příjmu ze zaměstnání a příjmu od otce, a jeho výše byla **26 185 Kč** měsíčně. V rozhodném období roku 2015 (od ledna do července 2015) sestával celkový příjem žalované rovněž z jejího příjmu ze zaměstnání a z příjmu od otce, takže jeho celková výše byla **25 525 Kč** měsíčně.
98. Pokud se týká výdajů žalobkyně, tak do jejich výpočtů soud nezahrnul náklady na bydlení (a to z toho důvodu, který již uvedl výše, tedy že oba účastníci vynakládaly obdobné částky na bydlení, přiměřeně odpovídající současnému nájemnímu trhu, když oba měli své (oprávněné) důvody pro

to, aby bydleli v jiném místě než v jejich rodinném domě. Do výdajů žalobkyně tak soud započítal pouze výdaj v podobě plateb na půjčku, kterou si vzala u GE Money Bank, a u níž není žádný důvod pochybovat o tom, že se jedná o společný závazek obou účastníků; proto také byla do výdajů žalobkyně započítána její jedna polovina, tj. 2 750 Kč (5 500 Kč /2). Pokud se týká jiných výdajů, tak žádné další rozhodné výdaje nebyly žalobkyní uplatňovány, když lze předpokládat, že i běžné výdaje byly u obou účastníků obdobné.

99. Rozdíl mezi příjmy a výdaji žalobkyně tak v jednotlivých obdobích činil měsíčně: v roce 2013 částku **24.350** (27.100 Kč – 2 750 Kč), za leden – září 2014 částku **27 935 Kč** (30 685 Kč – 2 750 Kč), za říjen – prosinec 2014 částku **23 435 Kč** (26 185 Kč – 2 750 Kč) a v roce 2015 částku **22 775 Kč** (25 525 Kč – 2 750 Kč).
100. Pokud se týká majetkové situace žalovaného, tak jeho příjmy z podnikání v roce 2013 byly ve výši 51 344 Kč, k čemuž je třeba připočíst příjmy od otce ve výši 10 000 Kč měsíčně, takže celkové měsíční příjmy žalovaného v roce 2013 byly ve výši **61 344 Kč**. Stejným postupem pak soud stanovil i výši příjmů žalovaného v roce 2015 na **64 316 Kč** měsíčně (54 316 Kč + 10 000 Kč). Pro rok 2014, navzdory závěru znaleckého posudku o ročním příjmu žalovaného v celkové výši 327 853 Kč, soud použil pro průměrnou výši příjmu žalovaného údaje odlišné. Soud má totiž za to, že výše příjmu žalovaného v roce 2014, která by dle znaleckého posudku vycházela na 27 321 Kč měsíčně, resp. s připočtením příjmu od otce na 37 321 Kč měsíčně, je v rozporu se zjištěným skutkovým stavem a tvrzeními žalovaného, když (zejména v počátečních měsících roku 2014) žalovaný zasílal na hypoteční účet a na výživné nezletilé částku cca 32 000 Kč měsíčně, přičemž měl dále, dle svých slov, platit nezletilé i další věci. Za této situace by mu však nezůstávalo prakticky nic na jídlo, doplatky energií, které prokazoval, bydlení a ošacení; jen stěží pak mohl mít životní úroveň ředitele společností, jak sám sebe prezentoval. Navíc jeho příjem, který tvořil zásadní část jeho celkových příjmů a který zjevně spočíval v odměně za činnost pro Elora Group, resp. Axel Group a společně s příjmem z Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o. a příspěvky od otce, se ani v roce 2014 oproti rokům 2013 a 2015 nijak nezměnil. Zůstává rovněž s podivem, že si žalovaný v roce 2014, tedy v jediném roce, který měl být v probíhajícím řízení o výživné manželky započítáván celý, nevyplatil vůbec žádné prostředky pro osobní spotřebu, ačkoli jeho hrubé příjmy v roce 2015 byly nižší, a přesto si osobní spotřebu vyplatil. Podle znaleckého posudku znalce Ing. Poloka, kdy kromě prodeje zboží v rámci příjmu, kterému odpovídá prakticky totožná položka za nákup zboží v rámci výdajů, jsou jediným relevantním příjmem shora popsané příjmy žalovaného od společností Elora Group, resp. Axel Group a Respiro Upcycled Alchemy, s.r.o., (přičemž na základě mandátních smluv ještě bylo žalovanému propláceno cestovné a telefon) tak nelze než dospět k závěru, že žalovaný dotoval zbylou část svého (ztrátového) podnikání, což se za situace, kdy žalovaný věděl o tom, že výsledky jeho hospodaření za rok 2014 budou pro vývoj tohoto sporu klíčové, jeví ve spojení se shora uvedeným jako účelové jednání, které nelze klást k tíži osobě oprávněné. Vzhledem k uvedenému proto soud vycházel pro rok 2014 z příjmu žalovaného, který odpovídá nejnižšímu příjmu za zbyvajících dvě období, tedy za rok 2013 ve výši **61 344 Kč** měsíčně (51 344 Kč + 10 000 Kč).
101. Pokud se týká výdajů žalovaného, tak ani u něj soud do výdajů nezahrnul náklady na bydlení s totožným vysvětlením jako u žalobkyně. Zahrnul do nich však hodnotu poloviny nákladů, které žalovaný vynaložil na udržení společného majetku účastníků, a to především na hypotéku, energie, vodu a splátku SFRB. Vzhledem k tomu, že částka těchto povinných plateb se za rozhodné řízení několikrát změnila (ostatně i sám žalovaný v rámci jediného podání uvedl takto hrazenou částku několikrát odlišně), vycházel soud ze středové (průměrné) hodnoty, jež vyplývá z předložených výpisů z hypotečního účtu, a to ve výši 22 500 Kč (bylo do ní započítáno i placení nedoplatků žalovaným, avšak nikoliv jednorázově ale průměrně za rok); polovina z této částky pak činí 11 250 Kč. V jednotlivých částech rozhodného období pak byly výdaje žalovaného následující: v roce 2013 v celkové výši **20 000 Kč měsíčně** (tj. polovina nákladů na bydlení ve výši 11 250 Kč + 3 750 Kč

představující měsíční průměr prostředků, které zaslal žalovaný žalobkyni k dispozici na tzv. hypoteční účet nad rámec tzv. povinných plateb + měsíční platby na výživné na dceru ve výši 5 000 Kč). V období leden až březen 2014 byly měsíční výdaje žalovaného ve výši **20 750 Kč** (tj. 11 250 Kč + 4 500 Kč představující měsíční průměr prostředků, které zaslal žalovaný žalobkyni k dispozici na tzv. hypoteční účet nad rámec tzv. povinných plateb + měsíční platby na výživné na dceru ve výši 5 000 Kč). V období duben až září 2014 byly měsíční náklady žalovaného ve výši **19 250 Kč** (tj. 11 250 Kč + 4 500 Kč představující měsíční průměr prostředků, které zaslal žalovaný žalobkyni k dispozici na tzv. hypoteční účet nad rámec tzv. povinných plateb + měsíční platby na výživné na dceru ve výši 3 500 Kč). V období říjen až prosinec 2014 a v období leden až červenec 2015 byly měsíční výdaje žalovaného ve výši **14 500 Kč** (polovina nákladů na bydlení ve výši 11 000 Kč, když od října 2014 žalovaný zasílal na náklady na společný majetek již jen částku ve výši 22 000 Kč měsíčně + měsíční platby na výživné na dceru ve výši 3 500 Kč).

102. Rozdíl mezi příjmy a výdaji žalovaného tak v jednotlivých obdobích činil měsíčně: v roce 2013 částku **41 344 Kč** (61 344 Kč – 20 000 Kč), za leden až březen 2014 částku ve výši **40 594 Kč** (61 344 Kč – 20 750 Kč), za duben až září 2014 částku ve výši **42 094 Kč** (61 344 Kč – 19 250 Kč), za říjen až prosinec 2014 částku ve výši **46 844 Kč** (61 344 – 14 500 Kč) a za leden – červenec 2015 částku ve výši **49 816 Kč** (64 316 – 14 500 Kč).

103. Jakkoliv si je soud vědom toho, že pro stanovení totožné životní úrovně manželů zpravidla nepostačuje pouze matematické srovnání příjmů a výdajů osoby povinné a oprávněné, tak v projednávané věci vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu (oba účastníci mají stálý příjem, oba se zasloužili o nabytí věci v SJM stejně aktivním přístupem, i když třeba u každého z nich v jiném období, oba pečují o jejich dceru, každý bydlí v jiném místě, než je jejich společné bydlení a při neprokázání chování v rozporu s dobrými mravy žádného z nich), je uvedené hledisko rozhodující.

104. Při srovnání rozdílů příjmů a výdajů obou účastníků za jednotlivá období pak dospěl soud k následujícímu závěru, z něhož následně dovodil výši výživného, které je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni tak, aby jejich životní úroveň byla v zásadě stejná: v období roku 2013 činí rozdíl **16 994 Kč** (41 344 Kč – 24 350 Kč), v období leden až březen 2014 činí rozdíl **12 659 Kč** (40 594 Kč – 27 935 Kč), v období duben až září 2014 činí rozdíl **14 159 Kč** (42 094 Kč – 27 935 Kč), v období říjen až prosinec 2014 činí rozdíl **23 409 Kč** (46 844 Kč – 23 435 Kč) a v období leden až červenec 2015 činí rozdíl **27 041 Kč** (49 816 Kč – 22 775 Kč).

105. Výši výživného pak soud vypočetl jako polovinu výše uvedených rozdílů. Po zaokrouhlení činí výživné za období roku 2013 částku **8 500 Kč** měsíčně, za období leden až březen 2014 částku **6 300 Kč** měsíčně, za období duben až září 2014 částku **7 100 Kč** měsíčně, za období říjen až prosinec 2014 částku **11 700 Kč** měsíčně a za období leden až červenec 2015 částku **13 500 Kč** měsíčně. Za celkové rozhodné období od 10.5.2013 do 31.7.2015 pak takto stanovené výživné představuje částku v celkové výši **256 267 Kč** (5 667 + 7 x 8 500 + 3 x 6 300 + 6 x 7 100 + 3 x 11 700 + 7 x 13 500). Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem má soud za to, že takto stanovené výživné manželky odpovídá jak oprávněným zájmům žalobkyně, tak také možnostem a schopnostem žalovaného, a proto v uvedené části žalobě vyhověl.

106. Protože předmětem řízení bylo výživné manželky za období od 10.5.2013 do 31.7.2013 ve výši 35 000 Kč měsíčně a od 1.8.2013 do 31.7.2015 ve výši 25 000 Kč měsíčně, byla celková výše požadovaného výživného ve výši 689 193 Kč. V rozdílu mezi přiznaným výživným a požadovaným výživným soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

107. Pokud žalovaný v řízení namítal, že žalobkyně se bez důležitého důvodu vzdala výhodnějšího zaměstnání v advokacii a namísto toho se nechala zaměstnat za nižší příjem, pak je nutno zdůraznit, že za rok 2012 (když žalobkyně ukončila advokátní činnost v květnu 2013) byly jen hrubé příjmy žalobkyně ve výši 272 901 Kč, tedy cca 22 740 Kč měsíčně, ze základu daně činili měsíční příjmy žalobkyně z advokacie v roce 2012 měsíčně cca 12 700 Kč. V roce 2013 (za 5 měsíců podnikání žalobkyně v advokacii) činil hrubý příjem 106 009 Kč, tedy cca 21 201,80 Kč a z dílčího základu daně z příjmu cca 12 980 Kč měsíčně. Příjem žalobkyně coby zaměstnankyně se pak pohybuje okolo 21 000 Kč měsíčně čistého. Při srovnání uvedených částek rozhodně nelze mít za to, že se žalobkyně vzdala výhodnějšího povolání, nehledě na skutečnost, že důvody, které žalobkyně pro tuto změnu uvedla, lze považovat za důvody důležité.
108. Námitky žalovaného týkající se rozporu stanovení výživného s dobrými mravy pro nevěru žalobkyně pak soud považoval za nedůvodné, neboť tvrzení, která by takovýto postup odůvodňovala, nebyla v řízení prokázána. Stejně tak v řízení nebylo prokázáno, že by žalobkyně žalovaného fyzicky napadala.
109. Pokud žalovaný namítal, že soud by měl při rozhodování zohlednit, že žalobkyně bezdůvodně opustila rodinný dům účastníků a vynakládala zbytečně náklady na další bydlení, pak soud již výše uvedl, že náklady na bydlení nebyly započítány žádnému z účastníků, když oba účastníci v krátkém časovém úseku opustili společný dům. Oba přitom byli bezesporu nuceni vynakládat náklady na bydlení, a tak (i když je žalovaný nijak nedoložil) má soud za to, že jejich výše byla či přinejmenším v daném místě a čase mohla být srovnatelná. Ostatně obdobou argumentací, jakou používá žalovaný, by bylo jemu možno vytknout, že poté, co se dozvěděl, že jejich společný dům opustila i žalobkyně, jej bezesporu mohl začít užívat a nevynakládat další zbytečné výdaje na své bydlení.
110. Pro téměř roční časový odstup výběru částky ve výši 70 000 Kč z hypotečního účtu žalobkyně od počátku rozhodného období se soud touto skutečností nijak nezabýval, stejně jako se nezabýval tím, že 28.6.2012 převzal žalovaný od xxx částku 497 000 Kč.
111. Zmiňoval-li (a prokazoval) žalovaný, že žalobkyně z hypotečního účtu převáděla prostředky, které na něm poté chyběly, pak je nutno připomenout, že žalovaný sám uváděl, že na hypoteční účet zasílá i prostředky určené pro žalobkyni a žalobkyně tak zjevně neměla důvod se domnívat, že by je nemohla vybrat. Jednorázové doplatky energií, které žalovaný rovněž prokazoval, jsou (pře počítáno v měsíčním průměru) zahrnuty do průměrné hodnoty nutných výdajů, které žalovaný hradil na hypoteční účet, a tedy byly v řízení zohledněny.
112. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně byla ve věci úspěšná v částce 256 267 Kč a neúspěšná v částce 432 926 Kč, což představuje poměr úspěch a neúspěch 26% uplatněného nároku ve prospěch žalovaného. Soud proto žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovanému 26% nákladů řízení. Náklady řízení žalovaného pak sestávají z odměny za zastupování žalovaného advokátem ve výši 361 220 Kč podle § 7 a § 8 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. za 11 úkonů právní služby z tarifní hodnoty 2 100 000 Kč po 16 700 Kč (převzetí věci, vyjádření k žalobě, účast na jednání 21.11.2013 za 2x 2 započaté hodiny, doplnění skutkových tvrzení a důkazů, účast na jednání 17.4.2014 4x 2 započaté hodiny, účast na jednání 19.6.2014 2x2 započaté hodiny), za 7 úkonů z tarifní hodnoty 1 500 000 Kč po 14 300 Kč (účast na jednání 21.8.2014, účast na jednání 4.9.2014, účast na jednání na místě samém 8.9.2014, vyjádření k osobě znalce a dotazy na znalce, vyjádření ke znal. posudku, účast na jednání 3.9.2015 za 2x 2 započaté hodiny), za 7 úkonů z tarifní hodnoty 689 195 Kč po 11 060 Kč (účast na jednání 1.11.2016 za 2x 2 započaté hodiny, vyjádření ke znaleckému posudku, odvolání proti usn. o znalečném, vyjádření ke znal. posudku a předložení reviz. posudku, účast na jednání 31.8.2017, účast na jednání 24.10.2017), 18 x režijního paušálu po 300 Kč ve výši 5 400 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996

Sb., náhrady za ztrátu času stráveného na cestách za 40 půlhodin po 100 Kč ve výši 4 000 Kč podle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., cestovního k jednání z Havířova do Nového Jičína a zpět osobním vozem OPEL Insignia RZ 7T57635, v ceně nafty a náhrady za 1 km jízdy dle aktuálních vyhlášek - v roce 2013 1x ve výši 672 Kč, v roce 2014 4x ve výši 2 720 Kč a 1x na místo samé (Vřesina) ve výši 316 Kč, v roce 2015 1x ve výši 672 Kč, v roce 2016 vozidlem HONDA CR-V RZ 9T85103 1x ve výši 622 Kč, v roce 2017 2x ve výši 1 258 Kč. Odměna a náhrady jsou zvýšeny o 21% DPH ve výši 79 145 Kč; celková výše nákladů žalovaného činí 456 025 Kč a po snížení na 26% činí tato částka 118 567 Kč. Z vyúčtovaných nákladů řízení ze dne 24.10.2017 soud žalovanému nepřiznal ty úkony právní služby, které neodpovídají § 11 vyhl. 177/1996 Sb. advokátní tarif, protože se nejedná o procesní úkon ve věci samé nebo není právní služba poskytnuta na výzvu soudu.

113. Pokud se týká nákladů státu, pak soud rozhodoval podle ust. § 148 odst.1 o.s.ř., podle výsledku sporu mezi účastníky, který je v poměru 63:37 (viz výše). V tomto poměru soud přistoupil i k uložení povinnosti účastníkům k zaplacení nákladů, které stát v řízení platil, a to se zohledněním záloh na důkazy, které účastníci v průběhu řízení složili na účet soudu. Náklady státu na znalce Ing. Poloka činí celkem 17.360,-Kč a na revizní znalkyni 2 128 Kč. Svědečné, které stát platil, činí 5 937 Kč. Celková výše nákladů státu je ve výši 25 425 Kč. Podle výsledku sporu pak na žalobkyni připadá částka 16 018 Kč (67% z nákladů státu) a na žalovaného částka 9 407 Kč (37 % z nákladů státu). Od obou částek je však nutno odečíst zálohy ve výši 3 000 Kč, kterou složil každý z účastníků na znalecký posudek Ing. Poloka. Po odečtení záloh je výše nákladů státu, kterou je povinna platit žalobkyně 13 018 Kč a kterou je povinen platit žalovaný 6 407 Kč. Pro úplnost soud dodává, že i když byla žalobkyně osvobozena od soudních poplatků podle ust. § 11 odst. 2, písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nelze k tomuto osvobození při rozhodování o nákladech státu přihlížet, neboť skutečností, že řízení, v němž stát platil náklady, je od soudních poplatků osvobozeno (podle § 11 odst. 1 č. 549/1991 Sb), nebo že je účastník ze zákona od placení soudních poplatků osvobozen (např. podle § 11 odst. 2 č. 549/1991 Sb), nemají na rozhodování o náhradě nákladů řízení státu žádný vliv (srov. komentář C.H.Beck, Občanský soudní řád I, II, 1.vydání, 2009, s. 996 – 1000; rozhodnutí NS ČR, sp.zn. 30 Cdo 2808/2013, ze dne 29.1.2014).
114. Žalobkyně je v řízení osvobozena od placení soudních poplatků (§ 11 odst. 2, písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Pokud se týká přenosu poplatkové povinnosti ve smyslu ust. § 2 odst.3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, pak je nutno zdůraznit, že žalovanému bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, a proto k přenosu poplatkové povinnosti na žalovaného v tomto případě nedošlo; negativního výroku v takovém případě není třeba, důvody postačuje uvést v rámci odůvodnění rozhodnutí (srov. komentář C.H.Beck, Občanský soudní řád I, II, 1.vydání, 2009, s. 996 – 1000).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, trojmo.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozhodnutím, je možno rozhodnutí vykonat.

Nový Jičín 3. listopadu 2017

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Procházková

Mgr. Michal Chmelař v.r.
Samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 24. 10. 2019. Připojení doložky provedla Renata Holišová dne 03. 03. 2020.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Procházková